Hayat

SAYI: 38
14 EYLÛL 1961
125 KURUŞ

Bu sayıda

İlgi çekici bir röportaj:
30 Milyonluk Aşk Ücreti

İlim dünyasından:
Bitkilerde Ölüm Korkusu

Orta sayfalarda renkli bir tablo:
BOSTANCI

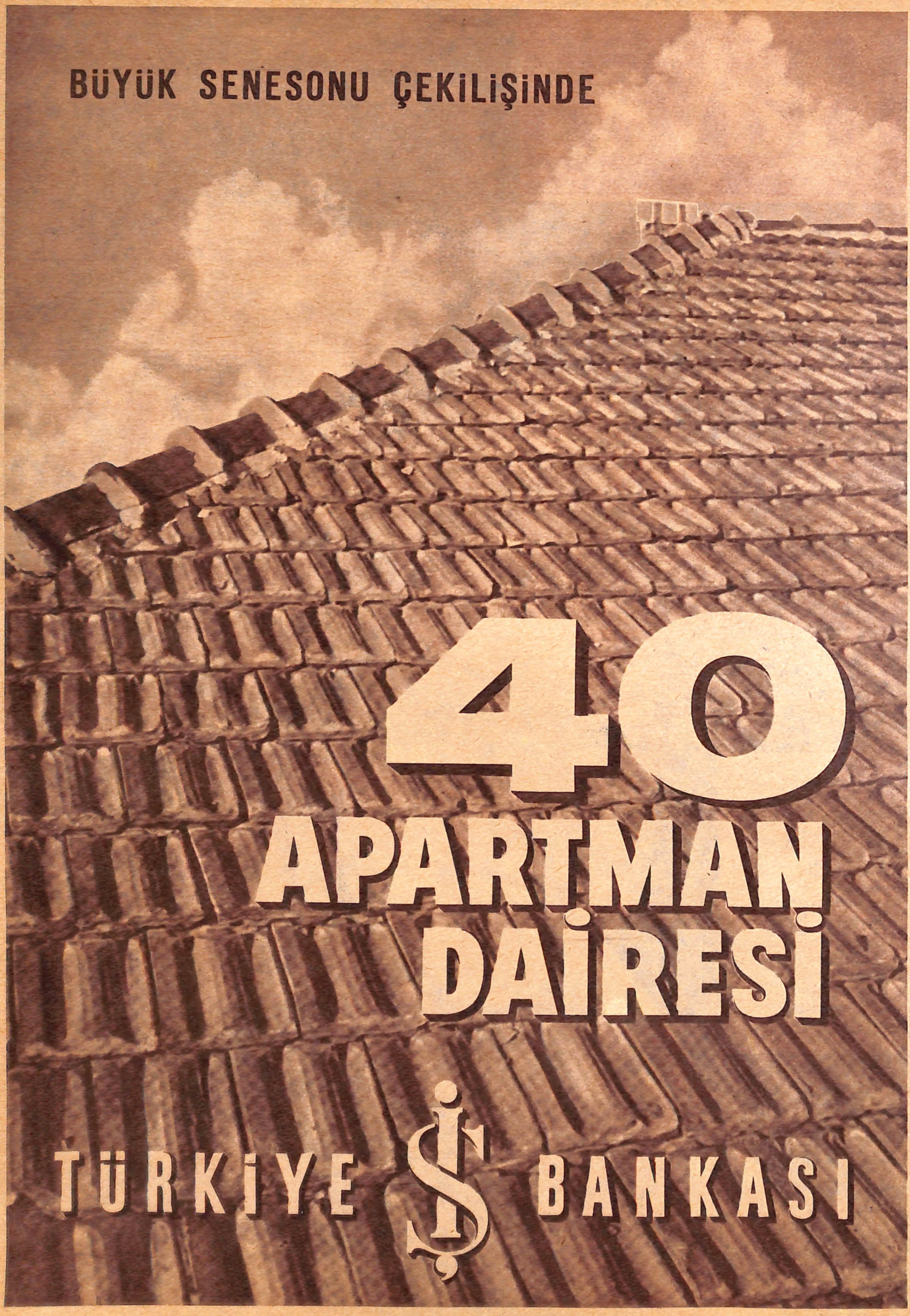
BÜYÜK SENESONU ÇEKİLİŞİNDE
40
APARTMAN
DAİRESİ
TÜRKİYE İŞ BANKASI

Hayat

ELVIS PRESLEY

BARBARA EDEN

(Fotoğraf: Kaiser)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 258
SAYI: 38 CİLT: II 1961

SAHİBİ: Şevket RADO
Telefon: 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ:
Hikmet Feridun ES
Telefon: 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR:
Sadun ALTUNA
Telefon: 27 44 02

BASILDIĞI YER:
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. SANTRAL: 22 48 88. Ankara Bürosu: Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Telefon: 10 67 24.

MUHASEBE VE ABONE:
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI:
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI:
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık: 11 $ veya 4 £
6 Aylık: 5.50 $ veya 2 £
Kıbrıs'ta satış fiatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

İLÂN FİATLARI:

	Siyah-beyaz
Tam sayfa	4000 lira
1/2 sayfa	2000 lira
1/4 sayfa	1000 lira
1/8 sayfa	500 lira

	Bir Renk ilâvesi ile:	İki Renk ilâvesi ile:
Arka kapak	5000	5500 lira
Tam sayfa	4500	5000 lira
1/2 sayfa	2500	2900 lira
1/4 sayfa	1250	1500 lira

	Çok Renkli
İç sayfalar	6500 lira
1/2 sayfa	4000 lira
Arka kapak	7500 lira

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

Hayat'tan Fotoğraflar

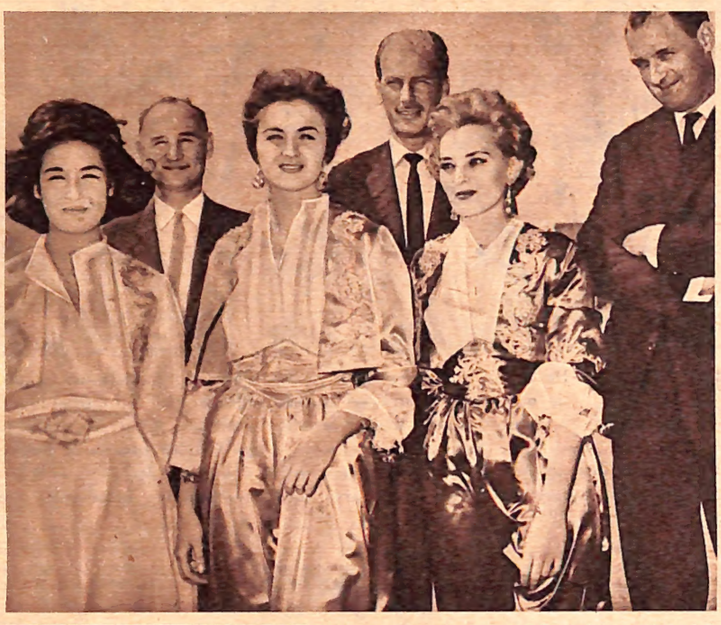

İYİ NİYET ELÇİLERİ

Yurt dışında güzel memleketimizin turizm bakımından propagandasını yapma gayesi ile Basın - Yayın ve Turizm Bakanlığı üç Türk kızı seçmiştir. İyi ailelere mensup olan bu kızlar, genç, güzel, birkaç yabancı dil bilen, aynı zamanda da kültür sahibi kimselerdir. SAS ve SWISSAIR hava şirketlerinin işbirliği ile, bu üç gencimiz, «İyi niyet elçileri» olarak yedi memlekete gönderilmiş, 17 günde 14 şehir gezmiş, her gittikleri yerde gazete, radyo ve televizyon vasıtası ile Türkiye hakkında neşriyat yapmışlardır. Kızlarımız uçaktan milli kıyafetlerle inmişler, gittikleri yerlerdeki temsilcilerimiz bunlar şerefine toplantılar tertipliyerek, kendilerini basın mensuplarına tanıtmışlardır. Yurdumuzu tanıtma bakımından çok önemli görevler yüklenmiş olan kızlarımızı tebrik ederiz. Resimde soldan itibaren sıra ile, Meral Dayıgil, Fatma Meral ve Algın Bükey görülüyor.

İKİSİ DE BEKLİYOR

İngiliz filim artistlerinden 23 yaşındaki Yvonne Romain, balık avlamak için stüdyo civarındaki parka gitmiş. Fakat daha oltasını suya sarkıtmadan bir polis memuru peyda olmuş. Polis ceza kesmek için onun oltasını suya sallandırmasını, artist de polisin gitmesini bekliyor. İkisinin de ne kadar bekledikleri belli değil...

SOPHİA LOREN — Madritte «Madame Sans-Gène» filmini çeviren İtalyan filim yıldızı Sophia Loren, tertib ettiği bir basın toplantısında, filim arkadaşları ile fotoğrafçılar karşısında.

PLÂJ GÜZELİ — İngiltere'de tertib edilen milli plâj güzeli yarışmasını 20 yaşındaki öğrenci Lilly Walker kazanmış, 1000 sterlin de mükâfat almıştır.

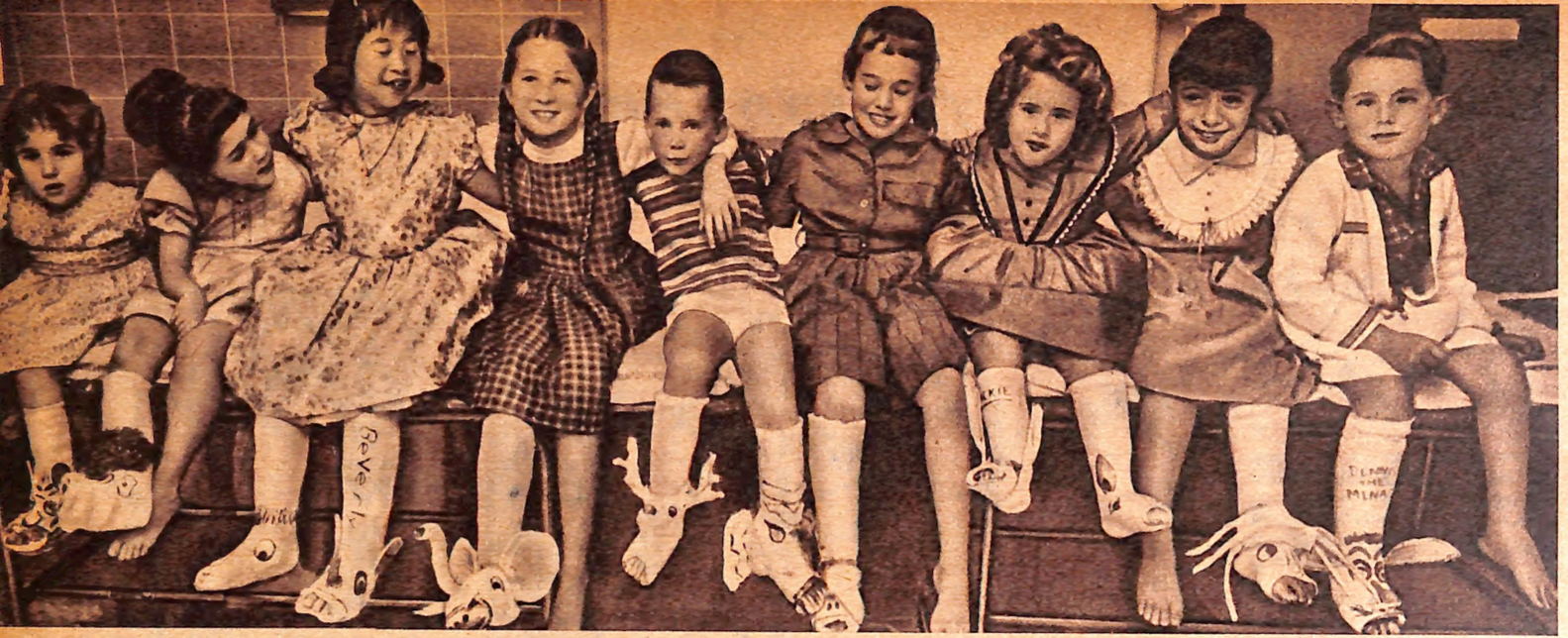

ISTIRABI DİNDİRMEK İÇİN

Hastaların tedavisinde katı yürekli klâsik tıp metotlarının dışında, orijinal ve samimî buluşlardan da — hem de daha tesirli olarak — istifade edilebileceğini ispat eden ilim adamlarının başında, muhakkak ki, Los Angeles Ortopedi Kliniği cerrahlarından Dr. Robert Wanatabe gelmektedir. Uzun müddettir çocuk yaştaki hastaların ıstırabını unutturmak için çareler arıyan genç hekim, ıslak ve soğuk alçıya konulan çocukların göz yaşlarını dindirmiş, hattâ aslında son derece nahoş olan bu ameliyeyi hastalar nazarında bir eğlence vasıtası haline getirmiştir. Doktorun alçı üzerine kendi eliyle yaptığı çeşitli hayvan başları ve gülünç şekiller, ıstırap içinde olan yavruların acılarını bir anda dindirmekte, çocuk kahkahaları hastanenin duvarlarında neşeli yankılar yapmaktadır...

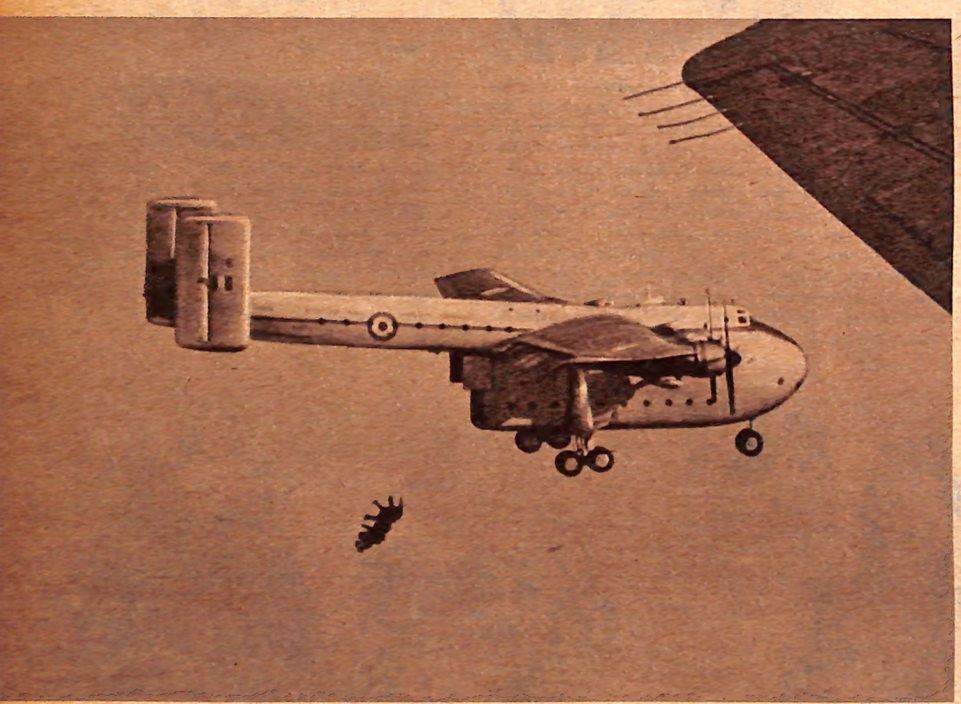

BETTİNA Ali Han'ın son senelerindeki arkadaşı Bettina, yaz tatilini İtalyan Kontu Attolico ile İtalya'da geçirmektedir. Daha önce Sicilya'da da beraber olan Kont Attolico ve Bettina şimdi Cortina dağlarında gezip eğleniyorlar.

TEHLİKELİ BİR MERAK

Uçaktan atlıyarak, son dakikaya kadar paraşüt açmadan büyük bir hızla yere doğru inmek, siviller arasında da gelişmeğe yüz tutan bir spor halini almıştır. Askeri birliklerde ise bu gibi atlamalar çeşitli şekillerde yapılmaktadır. İngiltere Kıraliyet Hava Kuvvetlerine bağlı paraşütçü birlikleri, yandaki fotoğraflarda görüldüğü gibi beş, altı kişilik gruplar halinde uçaktan atlamakta, kol kola binlerce metre düşmekte, ancak son dakikada paraşütlerini açarak yere inmektedirler.

392.000 DOLARLIK BİR PORTRE KAYIP

İngiltere hükümetinin büyük paralar ödeyerek Londra Millî Galerisi için satın aldığı Goya'nın Wellington Dükü portresi ortada yok.

21 ağustos akşamı Millî Galeri kapandığı zaman portre yerinde duruyordu. Ertesi sabah ise tablonun kayıplara karıştığı görüldü.

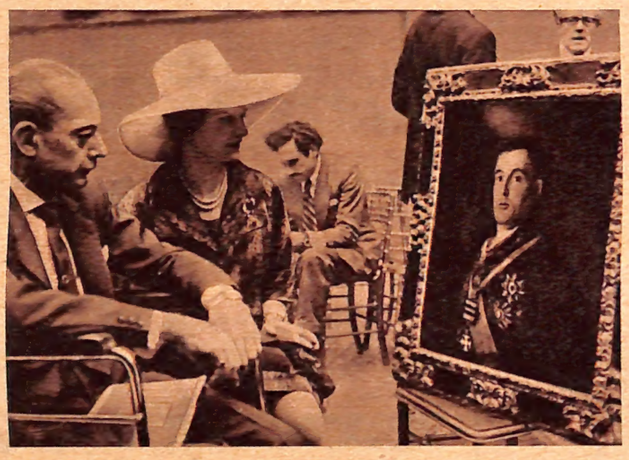

Portre yeni alındığı sıralarda, Galeri ziyaretçilerinin en çok ilgi duyduğu eserlerden biri haline gelmişti. Kadın-erkek resim meraklıları dakikalarca portreyi seyretmekten kendilerini alamıyorlardı. Kaybolduğu öğrenilince durum hemen polise bildirildi.

Tablonun yurt dışına çıkarılması ihtimaline karşı polis bütün hava alanları ile liman ilgililerini ikaz etti. Tablo Galeride en göze görünen bir yerde duruyordu. Bu yer, yandaki fotoğrafta görülen kadının durduğu yerdi. Ziyaret saatlerinde bu iş olamazdı.

Portrenin, Galeri kapalı olduğu saatlerde ortadan yok oluşu polisin dikkatini Galeri içine çekti. Hırsız, sonra almak üzere portreyi bina içinde bir yere de gizlemiş olabilirdi. Döşeme aralarına varıncaya kadar her yer arandı. Fakat portre yoktu.

Sohbet KÖŞESİ

ACABA VAKTİNİZ VAR MI?

BIR Garplı: «Vaktim yok, vaktim yok» der dururmuş. Şarklı: «Şaşıyorum, diye cevap vermiş, insanın nasıl vakti olmaz? Vakit dediğin her zaman, bol bol var.»

Bunu yazan muharrir ilâve ediyor: «Bütün bir sene boyunca yapılacak o kadar çok iş olduğu halde, vakit yokluğundan yapamamanın tadını öylesine tatmışımdır ki şu «vaktim yok» tâbiri bana saadetin en mükemmel tarifi gibi geliyor. Nitekim dinlenmeğe çıktığım zaman birkaç gün nefes alıp yan geldikten sonra vakit bolluğunun verdiği sıkıntı içinde ne yapacağımı bilemez hale geliyor, patlıyacak gibi oluyorum...»

Bu sözler herhalde bir gerçeği ifade ediyor. Işsizlik sıkıntıların anasıdır, derler. Işi olanın, bir iş yapan adamın boş zamanı da kalmamış demektir. Vakti yoktur ve vakti olmadığı için de mesuttur. Çalışmak insana her şeyini, bu arada dertlerini, üzüntülerini unutturur. Insan zamanın nasıl geçtiğinin farkına dahi varmaz ve dolayısiyle bedbaht olma vesileleri kendiliğinden azalmış olur. Çok çalıştıkları içindir ki Garplılar Şarklılardan daha mesutturlar; daha refah içindedirler; fakirliğin verdiği bahtsızlıklardan çoğunu bu sayede üzerlerinden atmışlardır.

Ama, çalışma insanı yoran bir şeydir. Onun için Garplılar yorgun insanlardır, tatile, dinlenmeye ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyaç Garpta büyük bir dinlenme sanayiinin doğmasına sebep olmuştur. Bütün bir sene var kuvvetiyle çalışan adam yorgunluktan bitap düşünce dinlenmeye çıkar. Bir hamlede bin, bin beş yüz kilometre yol gitmiş bir otomobil gibi onun da bir revizyona ihtiyacı vardır. Lâstikleri ısınmıştır, radyatör su kaynatmıştır; yağı değişmek ister, bujileri bir kere elden geçirmek, sağda solda peyda olan acayip sesleri gidermek lâzım gelir.

Işi gücü yorgun Avrupalıları dinlendirmekten, fazla çalışmaktan bozulmuş vücutları tamir etmekten ibaret olan büyük su şehirleri vardır. Bunlardan birini yakından görmenizi tavsiye ederim. Bu şehirler, yol boylarında rastladığınız otomobillere mahsus servis istasyonlarına benzerler. Oralarda doktorlar insanları inceden inceye muayeneden geçirirler. Tansiyonlarını ölçüp midelerini, karaciğerlerini yoklarlar. Tüpler dolusu kanı alır, uzun uzun kalbleri dinledikten sonra yataklara serip bardak bardak su içirirler. Banyolara sokup vücutlarını su altında uğuştururlar. Hortumlarla üzerlerine su sıkar, buharlı odalarda yağlarını eritir, bacaklarına taş bağlayıp tavana asar veya bucurgatlarla kollarını gerip günde birkaç defa başaşağı çevirerek onları ıslah etmeye çalışırlar. Insanlara mahsus bu servis istasyonlarında üç hafta tamir gören insanlar yeniden çalışma gücü ile dolarak koşa koşa işlerinin başına giderler... Gene çalışacaklar, gene didinecekler, gene bir taraflarını bozacaklar, fakat gene vakitleri olmıyacaktır. Vakitleri olmadığı için de mesut ve bahtiyar yaşıyacaklardır.

Bizim memleketimizde insanları dinlendirmeye mahsus yerler maalesef inkişaf edememiştir. Bunun sebebini fazla aramaya lüzum yok. Yorulmuyoruz ki! Yorulmadığımız için de dinlenmeye ihtiyacımız yoktur. Çok çalışmıyoruz demek tabiî daha doğru. Maalesef bizim vaktimiz vardır ve vaktimiz olduğu için de sıkıntılarımız biraz fazladır.

Ah keşke hiç birimizin vaktimiz kalmasa da kendi işimizle uğraşmaktan yorgun düşsek. Birbirimizle uğraşmasak da hepimiz mesud olsak.

ŞEVKET RADO

PIPER LAURIE
"Ben, **LÜKS** tuvalet sabununu kullanırım", diyor.

Zira, hakikî güzellik bakımı LÜKS tuvalet sabunu ile başlar.

LÜKS tuvalet sabununun sırrı köpüğündedir: bol, yumuşak, koyu bir köpük.

LÜKS Tuvalet Sabunu ile teniniz tertemiz olur, yüzünüzde bir rahatlık hissedersiniz ve bu tarâvet uzun zaman devam eder.

LÜKS Tuvalet Sabunu en hassas ciltler için icat edilmiştir çünkü LÜKS'ün köpüğü sâf ve yumuşaktır. Ve LÜKS tuvalet sabununun nefis kokusu sayesinde yıkanmak o kadar zevkli olur ki...

LÜKS tuvalet sabunu yıldızların onda dokuzunun kullandığı sabundur.

LT.6193

IL - 8064 - 172

Kuveytli şeyhin sarayına gelen Avrupalı gelinin artık bir dediği iki edilmiyecek, her istediği yapılacak.

Otuz Milyonluk

Dünyanın en zengin adamlarından Kuveyt Şeyhi Abdullah Es-Sabah ile evlenen lokantacı kızı Heidi, işi sağlama bağladı. Kocası kendisini boşadığı takdirde otuz milyon lira alacak...

Yeni gelin dünyada eşi az bulunan yatak odasını kendi eliyle tanzim ediyor.

Aşk Ücreti

Kuveyt Şeyhinin yeğeni Şeyh Abdullah Es-Sabah beşinci defa evlenmektedir. Resimde 64 yaşındaki Şeyh'i 19 yaşındaki genç ve güzel Alman eşi Heidi Dichter ile birlikte, kendi sarayında çok neşeli bir anında görüyorsunuz.

Hikâye bu senenin mart ayında Almanyada başladı. Kuveyt'in petrol babası, aynı zamanda eğitim ve adliye nazırı olan Şeyh Abdullah Es-Sabah 19 yaşındaki genç Alman kızını görünce âşık olmuş, kendisiyle evlenmişti. Roma'ya kadar kocası ile beraber giderek birkaç güzel gün geçiren genç gelinin bu neşesi birden sona ermişti. Çünkü şeyh işlerini yoluna koymak için bir müddet memleketine dönmek zorunda olduğunu söylemiş, eşine hayli para bırakarak ayrılmıştı. İlk önce bu teklifi tabiî karşılıyan genç Alman kızı Heidi ve ailesi, kendisini, bir defa dul kalmış, üç defa da ayrılmış olarak tanıtan şeyhin memleketinde evli olduğunu duyunca telâşa düştü. Ondan tazminat istemek için teşebbüslere bile geçtiler. Dünya basını bu konu etrafında çalkandı durdu. Ama sonunda şeyh sözünde durdu. Ağustos ayı içinde Heidi'yi memleketine çağırdı. Fakat Heidi bu davete hemen icabet etmedi. Şeyh kayınpederini davet etti. Kayınpeder önce avukatı ile birlikte gitti. Şeyh'e bazı şartlar teklif ettiler. Peşinen dört milyon markık bir garanti, Kiel'de kendi zevklerine göre ailesi için yaptırılacak bir ev, ailesinin ölünceye kadar geçimini sağlıyacak aylık ve nihayet Heidi'den ayrıldığı takdirde, on milyon markık tazminat garantisi. Böylece Şarka gelin giden Avrupalıların en akıllıca davrananı Heidi oldu.

Şeyhin dördüncü eşi olan Leylâ El-Marabî, kocasının on dokuz yaşında bir kızla evlendiğine üzülüyor.

Sarayın muhteşem holünde yeni gelin, annesi ve Şeyh Abdullah

Yemeklerinizde aradığınız lezzet ve nefaseti...

Ancak, UFA NEBATİ MARGARİNİ kullanarak bulabilirsiniz.
Çünkü UFA NEBATİ MARGARİNİ büyük bir itina ile hazırlanan saf, vitaminli, besleyici ve leziz bir mutbak margarinidir.
UFA NEBATİ MARGARİNİ ile pişen

Yemekleriniz daha da Lezzetlidir

Ufa Nebati Margarini Curyağ Fabrikaları Mamulüdür

TBB - 1582 - 173 MORAN A - 398

BÜTÜN SENE DOMATES — Salatalığın normal gelişme zamanı, limonluk içinde özel enfraruj dalgası kullanılmak suretiyle uzatılmıştır. Aynı usulle bütün sene aralıksız domates yetiştirmek de mümkündür. Bu şekil ışınlar küf ve mantara mâni olmaktadır. Üstte limonluğa enfraruj verilişini görüyorsunuz.

İNGİLTERE'DE yerleşmiş Amerikalı atom bilgini Dr. L. Ron Hubbard'a göre bitkiler de insanlar gibi acı ve üzüntü hissetmektedirler. Dr. Hubbard tecrübelerinde, son derece hassas bir galvanometre kullanmaktadır. Bu aletler, ruhiyatçılar tarafından uzun yıllar insanlardaki hissî tepkileri meydana çıkarmak için kullanılmıştır. «Yalan makinesi» de denen bu aletler bedendeki elektrik kesafet ve akımını ölçmekte, elde edilen neticeye göre de o kimsenin ne gibi bir düşünce âleminde olduğu öğrenilebilmektedir. Dolayısiyle alet, hayatın yanılmaz bir deneme vasıtası olarak kabul edilmektedir.

Yaptığı bir denemede Dr. Hubbard önce bir insandaki korku, suçluluk gibi hislerin alette nasıl tezahür ettiğini göstermiş; sonra aleti iki kontak vasıtasiyle dalındaki bir domatese tatbik etmiştir. Domatesteki hayat alette kendisini belli edince, bitkiye bir çivi batırılmıştır. Tam o anda da galvanometrenin ibresi titremiş ve yükselmeğe başlamıştır. Dr. Hubbard aletteki bu hal için şöyle demektedir:

«Alet bir insana tatbik edildiği zaman ibredeki bu hal çok fazla bir heyecan ve ölüm korkusunu ifade eder. Aynı hal bitkilerde de kendilerine göre bir idrak ve hayatta kalıp kalmıyacakları hususunda bir üzüntü fikrinin olduğunu göstermektedir.»

Tıpkı insanda olduğu gibi domates de, çivi batırıldıktan sonra, birkaç dakika alette tepki göstermekte devam etmiştir.

Bu keşfin neticesi henüz lâyıkiyle kıymetlendirilmiş olmamakla beraber, Dr. Hubbard, bu suretle, bitkilerin yetişmesi konusunda dikkate değer bir kontrol sağlanabileceğine inanmaktadır. Ona göre, meselâ daha fide devresindeki 1000 bitkiden en iyi yemiş, yahut çiçeği hangi bitkinin vereceğini anlamak mümkün olacaktır. Bu «Bitki psikolojisi» usulü ile çiçekçiler, gösterilen bakımdan bitkilerin ne derecede memnun olduklarını bilecek-

DEV MISIR SAPLARI — Umumiyetle 1,50 metre kadar boy veren mısır sapları, limonlukta, hususi ışıklar altında dört metre seksen santime ulaşmıştır. Fotoğrafta Dr. Hubbard (sağdaki) ile yardımcısının sağında bu dev mısır sapları, solda da beş misli mahsul veren sarmaşık halinde domates fidanları görülüyor...

BİTKİLERDE ÖLÜM KORKUSU

En son ilmî araştırmalar, bitkilerin de insanlar gibi hissetme ve düşünme kabiliyetine sahib oldukları fikrini kuvvetlendirmektedir. Aşağıdaki yazıda İngiltere'de yerleşmiş Amerikalı atom bilgini Hubbard'ın bu sahadaki tecrübelerine dair ilgi çekici malûmat bulacaksınız.

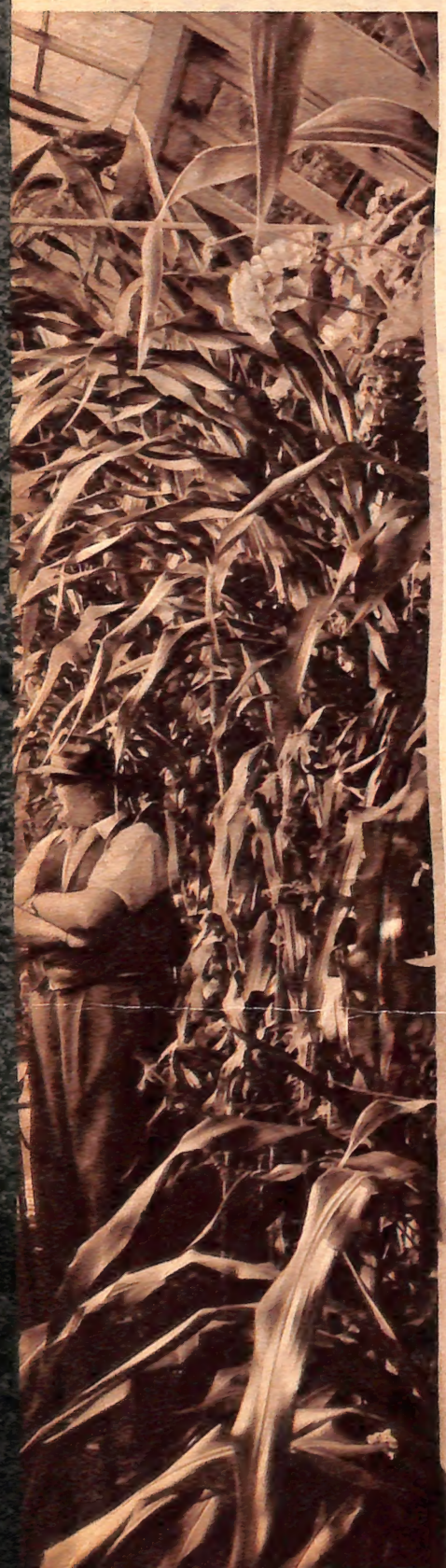

lerdir. Yetişme çağının ilk kademelerinde bitkinin tepkilerini bilmek suretiyle, bugünkünden çok daha kısa bir zamanda daha iyi ve daha çeşitli yemiş ve sebze yetiştirilebilecektir. Keza bitkinin bu şekilde durumunun tesbiti suretiyle daha ileri zamanlara ait sağlığı hakkında da bir tahmin yürütülebilecektir.

Dr. Hubbard: «Bitkiler ancak ölümü düşündükleri zaman bir hastalığa tutulurlar» demektedir.

Araştırmalarının gayesi dünya gıda istihsalini geliştirmek olan Dr. Hubbard; East Grinstead'deki lâboratuvarında yaptığı denemeler sonunda, çeşitli ışıklandırmaların, bitkilerin yetişmesini hızlandırmak, yahut yavaşlatmak hususundaki rolünü de incelemiştir. Bilgin aynı zamanda İngiltere'de bugüne kadar imkânsız görülen bir hususu, bütün sene boyunca domates yetiştirmek konusunu halletmiştir. Bunun için, hiçbir ısıtma tertibatına lüzum kalmadan, limonlukta yalnız bir enfraruj lâmbası kullanmak kâfidir. Tohumları X şuaına tutmak süretiyle de beş misli mahsul veren fideler yetiştirilmiştir.

1911 yılında Nebraska'da doğmuş olan Dr. Hubbard, George Washington Üniversitesi mezunudur. 1957'de İngiltere'de yerleşmiştir, araştırmalarını kendi hesabına, buluşlarından ve yazdığı yazılardan kazandığı para ile yapmaktadır.

ÖLÜM KORKUSU — Dr. L. Ron Hubbard tecrübesini yapıyor. Galvanometre, iki kontak vasıtasiyle dalındaki domatese tatbik edilmiş, bitkiye bir çivi batırılmıştır.

DOMATES FİDELERİ — Çeşitli ışıklara mâruz bırakılan domates fideleri. Soldan itibaren bu ışıklar yeşil, mavi, kırmızı, sarı ve beyaz renktedir. En verimli fide sarı ışık altında yetişmiş, yeşil ışık altındaki toprak kurumuştur.

KIŞIN BÜYÜYECEK — Dr. Hubbard, bu kavunları kışın açık havada enfraruj ışınları altında büyütecektir...

22 VENEDİK FİLİM FESTİVALİ

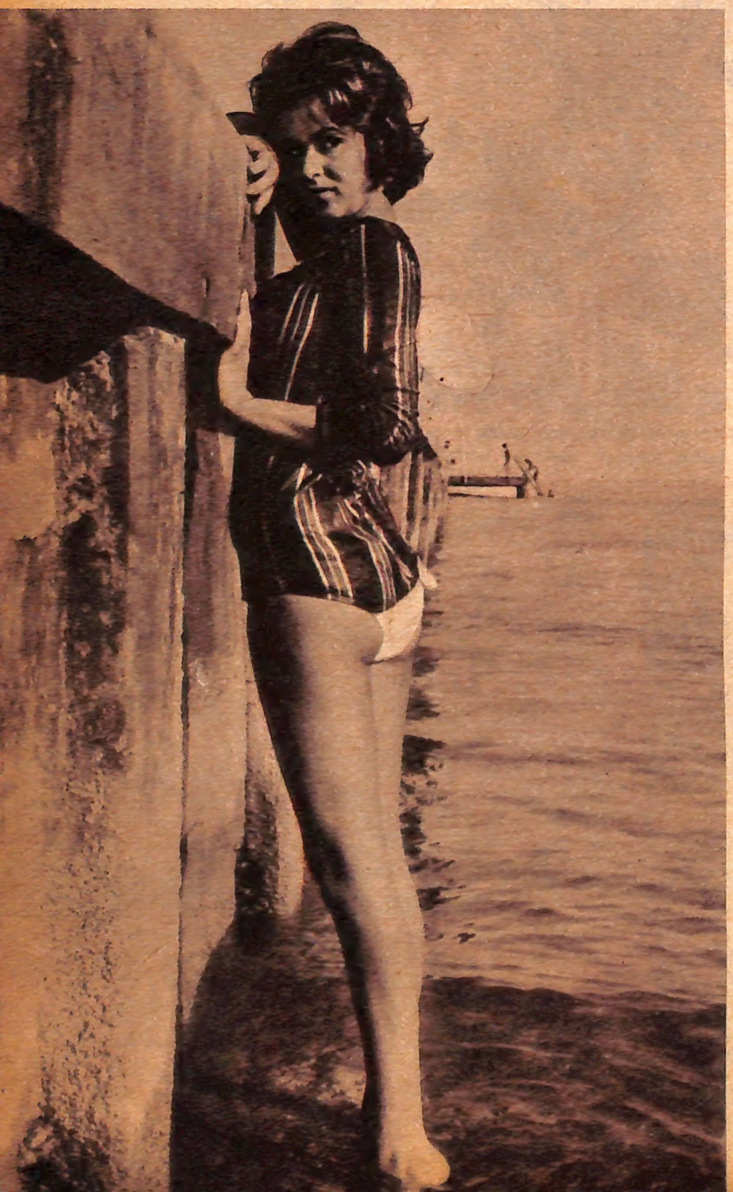

GÖMLEK VE KÜLOTLA — Genç yıldız namzedi Evy Morandi gazetecilerin dikkatini çekmeye çalışıyor.

Geçenlerde sona eren 22. Venedik filim yarışması umulan ilgiyi toplıyamadan sona erdi. Festivale davetli olan meşhur yıldızların çoğu çeşitli bahaneler bularak Venediğe gitmediler. Bu sayfada festivale ait fotoğrafları bulacaksınız.

Festivalden notlar

● Bu seneki Venedik Filim Festivaline, tertip komitesi tarafından hiçbir Alman filmi kabul edilmemiştir. Buna rağmen Almanya'dan giden bir gazeteci grupu gazetelerine hiçbir haber gönderemediler. Festivalin kötü taraflarını not etmekle iktifa ettiler. Memleketlerine dönünce festivalin aksıyan noktalarını belirten yazılar yazacakları anlaşılmaktadır.

● Festivalin en büyük orijinalitesini Salvador Dali yaptı. Başında siyah bir peruka, altın renginde yelek ve kemerinde uzun namlulu bir tabanca ve düğmelerı daima iliklenmemiş olarak duran smoking'i ile birçok sinema yıldızını dahi orijinalite bakımından nakavt etti.

● Festivali tertip komitesinin bütün uğraşmasına rağmen ilk gece şöhretlerden sadece Rosanna Schiaffino ile Kessler hemşireler hazır bulundular. Bütün uğraşmalara rağmen Gina Lollobrigida da, henüz hastaneden çıkmış olan Jeanne Moreau da festivale gitmediler. Salvador Dali de olmasa ilk gece çok sönük geçecekti.

● Çek filmi «Ağacın Çiçek Açacağı Gün»ün rejisörü Vaclav Krska ile filmin baş aktrisi Zuzuna Fisako da filmin gösterildiği gece festivalde hazır bulundular.

● Festivale gidenlerden bir kısmı: Giovanna Ralli, Anthony Franciosa, Sergio Fantoni, Andreina Pagnani, Robert Hossein, Roberto Rossellini, Moris Ergas, Giuliano Montaldi, Laurent Terzieff, Paul Meurisse, Francisco Rabal, Gillo Pontecorvo, Milly Sennor, Susanna Strasberg, George Hamilton, Sandro Milo, Carrol Baker ve daha pek çok yıldız namzedi.

● Festivalin en ilgi çekici şahsiyeti addedilen Jacques Charrier sırtında beyaz-gri kareli bir gömlek olduğu halde festivale gitti. Gazetecilerin kendisi ile konuşmak için yaptıkları bütün teşebbüsler neticesiz kaldı. Bu aktörle karşılaştıkları vakit konuşmak için yaptıkları bütün teşebbüsler homurtularla karşılandı. Buna mukabil Milly Sennoner'e Paris'e birlikte dönmeleri için ricada bulunurken hiç homurtulu değildi.

● Belçika Kıraliçesi Fabiola'nın skândaller yaratan kardeşi Don Jaime de Mora y Aragon sırtında gül kurusu ile eflâtun rengi karışımı bir renkte gömlek, paçası çok dar bir pantolon olduğu halde ve yanında kendisine köpek uysallığı ile bağlı olan Margit Olson bulunduğu halde Venedik Filim Festivaline gitti.

● Renato Castellani'ye karşı olan yakın arkadaşlığından dolayı, Anna Magnani, Renato'nun «İl brigante» (Haydut) isimli filminde hazır bulunmak üzere Venedik'e gitti. Bauer Hotel'de kırallara ayrılan ve geceliği 50.000 liret olan bir dairede kaldı.

● Son zamanlarda araları açık olan Eleonora Rossi Drago, Alida Valli festivale giderken Venediği terketti. Böylece bu iki yıldızı barıştırmak imkânı hâsil olmadı.

● «Le italiane e l'amore» (İtalyan Kadınları ve Aşk) filminde rol alan dilber bir aktris gece fotoğrafçıların bulunmadığı bir sırada, ahbaplarının gözü önünde tamamiyle çıplak bir vaziyette denize girdi.

● Festival sonunda en iyi erkek artist olarak Jimbo adlı Japon filminin yıldızı Toshio Mifune ve en iyi kadın yıldız olarak Fransız Suzanne Flon seçilmişlerdir.

STRASBERG VE TERZIEFF — Zaman zaman birlikte dolaşan Susan Strasberg ve Laurent Terzieff dedikodulara hedef olacaklarını hiç düşünmüyorlardı...

İMZA... İMZA... İMZA... — Artistler meşhur olsun olmasın nereye giderlerse gitsinler meraklıların elinden kurtulamıyorlardı. Festival boyunca Anthony Franciosa da, karısı da durmadan imza verdiler.

SANDRO MİLO — Güzel yıldız Venedik Festivalinden sonra pek çok yeni filim teklifiyle karşı karşıya kalacak. Zira Venedikte bulunduğu müddetçe bütün dikkati üzerine çekmeye muvaffak oldu. Resimde Sandro Milo bütün göz alıcılığı ile objektif karşısında görülmektedir...

CARROL BAKER VE MERAKLILAR — Sevimli yıldız Carrol Baker daracık pantolonu ile dikkati çekerken yanından Etienne Perrie'yi hiç eksik etmiyordu.

SAÇLARINI KAZITAN ARJANTİNLİ YILDIZ

Venedik Filim Festivaline Yul Brynner'i kıskandıracak bir şekilde saçlarını ustura ile kazıtmış olarak katılan Arjantinli sinema yıldızı İrma Alvares hiç de beklediği ilgiyi toplıyamadı. Foto muhabirleri nedense bu güzel aktrise pek yüz vermediler.

ÜÇ YILDIZ GALADA — Renzo Rossellini, Eleonora Rossi Drago ve George Hamilton. George festivalde genç kızların gözdesiydi.

KESSLER KARDEŞLER Lido gece kulübünün meşhur ikiz dansözleri Kessler kardeşler Venediğe gidince festivalin hareketli günleri de başladı denilebilir. Uzun boylu, mütenasip vücutlu sarışın kardeşler her gün ayrı bir yerde görüldüler. Uzun müddet herkes onlardan bahsetti. İşte Kessler'ler San Marco'da güvercinlerle oynuyorlar...

HERKESİN BEĞENDİĞİ İÇKİ

A - 396 Moran

bir parça buz
bir dilim limon
ve
CINZANO
VERMUTU

TBB - 1583 - 174

Kısacık Bir

YAZAN: ERNEST HEMINGWAY — ÇEVİREN:

WILSON:

— İşte o kadar... dedi. Çok çok öldürür. Ne demiş Shakespeare? Güzel söylemiş. Bakayım hatırlıyabilecek miyim... A, çok güzel söylemiş. Eskiden kendi kendime hep söylerdim. Dur bakayım: «Vallahi, aldırmam. İnsan topu topu bir kere ölür. Tanrı'ya bir can borcumuz var. Ne şekilde olursa olsun ödiyelim bu borcu. Bu yıl ölen gelecek yıl ölmekten kurtulur.» Ne güzel, değil mi?

Hayatının dayandığı şeyi açığa vurduğu için sıkılmış gibiydi. Çok kişinin büyüyüp olgun yaşa geldiğini görmüş, bu ona pek dokunmuştu. Yalnız, bu artık yirmi bir yaşına basma meselesi değildi ki.

Arkadaki oturacak yerin öbür köşesinden Margaret Macomber ikisine de bakıyordu. Wilson'da değişiklik yoktu. Onu gene bir gün önce gördüğü gibi görüyordu. O anda bu adamın ne büyük bir kabiliyet sahibi olduğunu ilk defa anlamıştı. Yalnız, Margaret şimdi kocasında bir değişiklik görüyordu.

Macomber:

— Olacakları önceden düşünerek duyulan şu saadet hissi sizde de var mı? diye sordu.

Yeni elde ettiği serveti hâlâ kurcalayıp duruyordu. Wilson onun yüzüne bakarak:

— Bunu söylemiyeceksiniz... dedi. Korkuyorum, demek daha kibar kaçar. Unutmayın, korkacağınız anlar daha çok olacak.

— Ama, girişeceğimiz hareketli işten dolayı bir saadet hissi sizde var, değil mi?...

Wilson:

— Evet, dedi, var. Yalnız, bunun üzerinde fazla konuşmaya gelmez. Hiç konuşmıyalım bunu. Bir şeyi bu kadar çok konuşursanız tadı kalmaz.

Margot:

— İkiniz de saçma sapan konuşuyorsunuz... dedi. Biçare hayvanları arabayla kovaladınız diye ikiniz de kahraman kesildiniz.

Wilson:

— Affedersiniz, dedi, fazla böbürlendim.

İçinden de: «Daha şimdiden tasalanmaya başladı» diyordu.

Macomber karısına:

— Madem bizim ne konuştuğumuzu bilmiyorsun, ne karışıyorsun? dedi.

Margot:

— Müthiş kahraman kesildin, hem de pek birdenbire... dedi.

Kocasını küçük görür gibi söylemişti bunu ama, bu küçük görme duygusu da içinde pek sağlam bir şeye dayanmıyordu. Margot bir şeyden korkuyordu.

Macomber güldü. Pek içten gelen bir gülüştü bu.

— Evet, kahraman kesildim... dedi. Sahiden kahraman kesildim.

Margot acı bir eda ile:

— Biraz geç değil mi? dedi.

Çünkü yıllardır elinden geleni yapmıştı, şimdi düştükleri durumda da kimsenin kabahati yoktu. Macomber:

— Benim için hiç de geç değil... dedi.

Margot bir şey söylemedi, gene köşesine çekilip oturdu.

Macomber, neşeli bir tavırla, Wilson'a:

— Kâfi derecede bekledik, değil mi? diye sordu.

Wilson:

— Gidip bir bakabiliriz... dedi. Kurşununuz kaldı mı?

— Tüfek taşıyıcıda var.

Wilson yerli diliyle seslendi, kafalardan birinin derisini yüzmekte olan yaşlısı doğruldu, cebinden bir kutu kurşun çıkardı, getirdi, Macomber'e verdi. Macomber tüfeğini doldurdu, kalanları da cebine koydu. Wilson:

— Springfield'le de ateş edebilirsiniz... dedi. Ona alışıksınız. Mannlicher tüfeğini arabada hanımla beraber bırakırız. Sizin adam taşıyabilir o ağır tüfeğinizi. Benim de şu belâlı tüfeğim var. Aklınıza eseni yapmayın. En rahat ateş hangisiyse onu deneyin. Şu kafanın derisini yüzme işi bitti, çıkalım mı yola?

Tüfek taşıyıcılara seslendi. Ellerini kurulıyarak geldiler. Yaşlısı arkaya geçti. Wilson:

— Yalnız Kongoni'yi alıyorum yanımıza... dedi. Ötekisi bekçilik etsin, kuşları yaklaştırmamaya baksın.

■

Bataklığı ikiye bölen kuru bir dere yatağı vardı, bunun boyunca da yaprak tan bir dil gibi sık sık ağaçlık bir ada uzanıyordu. Araba oraya gitmek üzere düzlükten ağır ağır ilerlerken, Macomber yüreğinin küt küt attığını hissediyordu, ağzı da gene kurumuştu ama, heyecandandı, korkudan değil. Wilson:

— İşte buraya girmiş... dedi.

Sonra, yerli diliyle, tüfek taşıyıcıya:

— Kan izlerinden yolu tut bakalım... dedi.

Araba o ağaçlık toprak parçasına yanaştı. Macomber, Wilson, tüfek taşıyıcı indiler. Macomber, dönüp baktı: Karısı, tüfek yanında, ona bakıyordu. Macomber el salladı, o el sallamadı.

İleride koru pek sıklaşıyordu, yer de kupkuruydu. Orta yaşlı tüfek taşıyıcı buram buram terliyordu. Wilson da şapkasını gözlerine kadar çekmişti, o kıpkırmızı ensesi Macomber'in tam karşısındaydı. Birden, tüfek taşıyıcı yerli diliyle Macomber'e bir şey söyledi, ileri doğru koşmaya başladı. Wilson:

— Orada ölmüş!... dedi. Aferin.

Döndü, Macomber'in elini tuttu. Onlar da el sıkışıp birbirlerine sırıtırlarken, öteki adam deli gibi bir çığlık kopardı. Baktılar: Korudan doğru, yengeç gibi yan yan koşarak, geliyor, boğa da arkasından. Hayvan, burnunu öne doğru uzatmış, ağzını sıkı sıkıya kapamış, o külçe gibi kafasını ileri dikmiş, kanları aka aka, tos vurmaya geliyordu. O çipil gözlerini kan bürümüştü.

Wilson öndeydi, diz çökmüş, ateş ediyordu. Macomber de, ateş ederken, Wilson'un tüfek sesinden bir şey duymuyordu, yalnız o koca boynuzlardan tabaka tabaka parçalar kopup uçtuğunu gördü. Hayvanın başı sallanınca o geniş burun deliklerine doğru bir daha ateş etti, bak-

İL - 8146 - 175 ILANCILIK

Her tüy gayet net!..
WERRA makinenizin
objektifi T 2,8/50 mm.
işte böyle çalışır.

VEB Carl Zeiss JENA

Türkiye Umumî Mümessilliği:
MAKİNA — OPTİK TİCARET Ltd. Şti.
İstanbul: İstiklâl cad. 186/8 Tel: 44 01 16 Telg: TURNUR
Ankara: Atatürk Bulvarı Devres Ap. 25/15 Yenişehir Telefon: 12 60 68 Telg: MEKOP

Saadet

AHDET GÜLTEKİN 9

tı: Boynuzlar gene sallanıyor, parçalar uçuşuyor.

Şimdi Wilson'u göremiyordu. Mandanın o koca gövdesi hemen hemen burnunun dibindeydi, Macomber, tüfeği hayvanın burnunu dikmiş gelen başiyle hemen hemen bir hizada olmak üzere, dikkatle nişan aldı, bir daha ateş etti. Hınzır bakışlı o çipil gözleri görüyordu. Hayvanın başı aşağı düşmeye başladı.

Macomber birden kafasının içinde kızgın beyaz, göz kamaştırıcı bir ışığın çaktığını hissetti. Bütün hissettiği bundan ibaret kaldı.

■

Wilson omuzundan ateş edebilmek için bir yanına yatmıştı. Macomber hiç istifini bozmamış, hayvanın hep burnuna doğru ateş etmişti, her seferinde de biraz daha yukarıya ateş ediyor, o ağır boynuzlardan vuruyor, kaygantaştan bir dama ateş ediyormuş gibi boynuzlardan parçalar koparıyordu. Bn. Macomber de, arabadan, o 6,5 luk Mannlicher'le, görünüşe bakılırsa kocasını kurtarmak için, ateş etmiş, onu ense kökünün iki parmak yukarısından, biraz yan tarafından vurmuştu.

Francis Macomber şimdi, yana devrilmiş yatan mandadan iki metre kadar ötede, yüzükoyun yatıyordu, karısı da, yanında Wilson, onun üzerine doğru çömelmişti. Wilson:

— Ben olsam arkası üstü çevirmem... dedi.

Kadın deli gibi ağlıyordu. Wilson:

— Ben arabaya gidiyorum... dedi. Tüfek nerede?

Kadın, yüzü kasılmış, başını iki yana salladı. Tüfek taşıyıcı almıştı tüfeği. Wilson:

— Olduğu gibi bırak... dedi. Abdullahı bul, kazanın nasıl olduğuna dair şahitlik eder.

Çömeldi, cebinden bir mendil çıkardı, Francis Macomber'in tayfa tıraşı başının üzerine yaydı. Kuru, gevşek toprağa kanlar sızıyordu.

Wilson ayağa kalktı, mandaya baktı. Hayvan, yan yatmış, bacaklarını uzatmıştı, kılları seyrek karnı, kendiliğinden hafif hafif ürperiyordu.

Wilson'un kafasından hemen: «Müthiş güzel bir manda. Boynuzlarının arası bir metre var. Daha da fazla belki.» sözleri geçti.

Şoföre seslendi, ölünün üzerine battaniye yayıp yanında beklemesini söyledi. Sonra arabaya gitti. Kadın köşesinde ağlıyordu.

Wilson ifadesiz bir sesle:

— İyi yaptın... dedi. Seni de bırakıp gidecekti.

— Sus! dedi kadın.

— Kaza elbette. Onu biliyorum.

— Sus!

— Merak etme. Bir alay can sıkıcı şeyler olacak ama, ben birkaç fotoğraf çektiririm, soruşturmada işe yarar. Adamlar da şahitlik ederler, şoför de. Emniyettesin.

— Sus!

— Yapılacak çok iş var. Göle kadar bir kamyon gönderirim, oradan telsiz çekerler, uçak gelir, üçümüzü de alır, Nairobi'ye götürür. Niye zehirlemedin? İngiltere'de öyle yaparlar.

Kadın:

— Sus! Sus! Sus! diye haykırdı.

Wilson ona o yayvan bakışlı mavi gözleriyle baktı:

— Benim işim bitti artık... dedi. Biraz kızmıştım ama, sonradan hoşlanmaya başlamıştım kocandan.

Kadın:

— Ah, sus, n'olur! dedi. Sus n'olur, sus!...

Wilson:

— İşte bu daha güzel... dedi. N'olur, diye yalvarman güzel. Şimdi susarım artık.

SON

Gelecek Hafta:

İkinci Dünya Harbi esnasında gerçekten yaşanmış bir macerayı tefrika etmeğe başlıyoruz:

ÖLDÜREN DENİZ

Her satırı sizleri heyecandan heyecana sürükliyecek olan bu tefrika, 21 gün ve 21 gece Okyanusun ortasında ölümle mücadele eden bir avuç insanın dehşet verici hikâyesidir.

1961'in Güzel Çocukları

Lâle İrdelp - İstanbul

Cevdet - Yahya Güveli kardeşler - Denizli

Hasan İnan - İzmir

Abdullah Esmer - İstanbul

Ömür Arsun - İstanbul

Ayşegül Esmer - İstanbul

Leylâ Bakan - Söke

Timur Gürcan - İstanbul

İsmail Öner - Düzce

Binnaz Özyurt - İstanbul

Nesrin Gürcan - Ankara

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

HÂS, HUSUSİ

Soru — Bir gazetede okudum. Yazar, yazısının bir yerinde: (Kutup bölgesine özel hayvanlar) diyor. Bu söyleyiş, bana tam yerinde gibi gelmedi. Böyle denmeli midir?

Cevap — Bize de tam yerinde gibi gelmedi. Çünkü (özel), (öz) den yapılmış bir ism-i mensup ve bir çeşit sıfat olarak, daha çok, (hususi) nin karşılığıdır. Meselâ (Hususi Kalem Müdürü) yerine (Özel Kalem Müdürü) diyoruz. Yani, (genel), nasıl (umumi) nin karşılığı ise, (özel) de (hususi) karşılığıdır.

(Kutup bölgesine özel hayvanlar) sözünü eski dile çevirecek olursak, karşımıza şöyle bir ifade çıkar: (Kutup bölgesine hususi hayvanlar). Halbuki biz, (Kutup bölgesine hâs hayvanlar) veya (Kutup bölgesine mahsus hayvanlar) diyecektik.

(Özel) in sonundaki (-el), nispet edatıdır ve bu kelime, yani (özel), (hususi) nin karşılığıdır. O halde, (...e hâs) veya (...e mahsus) un karşılığı başka olmalıdır. Bunu bulamayınca, (varsın öyle olsun, «özel» i hem «hususi», hem de «...e hâs», «...e mahsus» yerine kullanıveririz; ne zararı var?) demek, ilmî zihniyete sığmaz. Bir kelimeyi iki mânada kullanmak, dilin ifade kudretini azaltır, nefesini daraltır.

Arabın (hâss) kelimesi, dilimizde (has) olmuştur, Türkçeleşmiştir. Belki (hâs) ı bir gün atarız veya (mahsus) la karşılıyabiliriz; fakat (has) ı imkânı yok atamayız. Çünkü (has), artık tamamiyle bizimdir. Anadolu'da, (iyi misin?) yerine ve onunla birlikte: (iyi misin, has mısın?) derler.

■

İYİ

Vefa Kurttepeli ve Sait Doğan
İstanbul

Haklısınız. Biz bu sütunda, daha çok, yabancı kelimeler üzerinde durduk. Türkçe kelimelerin asılları ve uğradıkları fonetik değişiklikler de ilgi çekicidir. Meselâ (iyi) sıfatı bunlardan biridir. Bu kelimenin, metinlerde raslanan en eski şekli, Arapçadaki peltek (zel), yahut İngilizcedeki (the) sesi veren (D) harfiyle (edgü) dür. Çağataycadaki şekli (etkü) dür. (Edgü), fonetiğimizin icaplarına göre: (edgü, eygü, eyyü, eyü, eyi, iyi) şeklinde bir istihaleden sonra bugünkü şeklini almış olmalıydı. Fakat bunlardan (eygü) ile (eyyü) şekillerine metinlerde raslanmıyor. Kelime, bugün uzun bir (î) den ibarettir ve (pekî) kelimesinde bu haldedir. (Edgü), bugünkü şeklini kendisi bile tanıyamaz. İnsanın aklına Nasreddin Hocanın (Eyyup-ip) nüktesi geliyor. Büyük adammış Hoca. Türk fonetiğini de mükemmel biliyormuş.

■

BORANI

Anadolunun bazı yerlerinde, yağda pişirilip, üzerine yoğurt dökülen yumurtaya derler. Fakat asıl, pirinçli ıspanağa denir. Bu yemeğe, Halife (Me'mûn) un evlendiği (Bôran Duht) un çeyizinden olan meşhur incili yeşil halıya benzediği için bu isim verilmiştir.

«Galatasaraylı olmakla ben insana 10 üzerinden hemen 5 not veririm» diye söze başlıyan Necdet Çobanlı, nükteleri ile gecenin neşe kaynağı, iltifatları ile hanımların dikkatini çeken yegâne şahıs oldu. Fotoğrafta davetlilerden birkaçı Amerikan barda görülüyorlar. Mahama, İstanbul sosyetesinin bundan böyle yeni bir uğrağı olacak.

MAHAMA'DA BİR GECE

MAHAMA... Bu, güzel İstanbulumuzun Adalar kervanına yeni katılmakta olan şirin ve ufak bir adanın tek gazinosudur. Tam bir sükûnun hüküm sürdüğü bu yeni adacığın yeni gazinosunda geçenlerde Sedef Adası sakinlerinin ve seçkin davetlilerin katıldığı samimî, neşeli bir toplantı yapıldı. Davetliler müziği elinde meşalelerle gelen Kalipso Kıralı Metin Ersoydan dinlediler. Metin söyledi, coştukça coşturdu ve hep beraber söylenen «Matilda» ile programını bitirdi. Doya doya mehtabın seyredildiği Sedef Adasının en güzel manzaralı yerinde kurulmuş olan bu ufak aile gazinosundaki eğlence geç vakitlere kadar devam etti. Marmaranın berrak suları arasında yükselen bu 340.000 metrekarelik ada, Büyükadaya vapurla 20 dakika mesafededir. Şehir hatlarının ufak tip vapurlarından biri muayyen saatlerde Yörükali - Sedef Adası - Büyükada seferlerini yapar. Adada 90.000 metrekarelik inşaat sahası ayrılmış, diğer kısmı yeşil saha olarak bırakılmıştır. Su deposu Büyükada su deposundan daha büyüktür. Sedef Adası elektriğini de Büyükadadan almış. Böylelikle adanın her tarafı ışıl, ışıldır. Turistik bir yer olarak ilerisi için ümit vadeden Sedef Adasının sakinleri günlerini tam bir huzur içinde geçirirler.

Kalipsocu Metin, mikrofonsuzdu ama gene de Mahama'yı neşelendirmesini bildi.

Mahamaya gelenler döner çevirdiler, içtiler, güldüler, mehtap seyredip müzik dinlediler ve eğlendiler. Fotoğraf bu gecenin en neşeli masalarından birini gösteriyor.

Ayrılan Direktör

Amerikan Haberler Merkezi Direktörü C. Edward Wells'in Türkiye'den ayrılması dolayısiyle geçenlerde Amerikan Haberler Merkezi salonlarında bir veda partisi verildi. Samimî bir hava içinde geçen partiye şehrimizdeki seçkin simalar katıldı. Fotoğraf memleketimizden ayrılan C. Edward Walls (sağda) ile Time'ın Türkiye muhabiri C. Lanius'u gösteriyor.

Bali Gecesi

Geçtiğimiz ağustos ayı İstanbul'da birçok baloların ve gecelerin tertiplendiği ay oldu. Yazın ve mevsimin bu en sıcak günlerinde İstanbul sosyetesi türlü vesilelerle bir araya gelip neşeli saatler geçirdi. Bu arada Hilton yüzme havuzunda «Bali Gecesi» adı altında neşeli bir gece tertip edildi. Davetlilerin karşılanışlarında verilen ufak fincanlar içindeki özel içkiler, Şark danslarının en karakteristik örneklerini veren dansözler ve nihayet yüzme havuzunda hediyelik balık avı gecenin belli başlı hususiyetlerindendi. Fotoğraflarda geceye katılanlar ve muazzam havuzda olta ile yapılan hediye avından bir an görülmektedir...

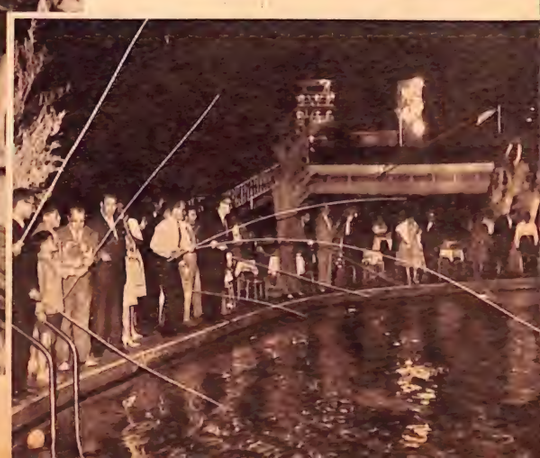

Çıkan Kısımların Özeti:

SS lideri Himmler'in dertlerini döktüğü, sırlarını söylediği en yakın adamı, kendisini tedavi eden Dr. Kersten'dir. Kersten bu yakınlıktan faydalanarak, Polonyadaki kamplara sürülmek istenen milyonlarca Holândalıyı da, Himmler'in bu za'fından istifade ederek kurtarmaktadır. Dr. Kersten, Himmler'le yaptığı bir konuşma esnasında kısa bir zaman için İsveç'e gitme müsaadesi alır. Müttefiklerin, İsveç'i harbe sokmak için baskı yaptıklarını İsveç Dışişleri Bakanını ziyaretinde öğrenir. Bakanla, İsveç'in savaşa katılmadan da Müttefiklere yardım edebileceği hususunda mutabık kalırlar. Yapılan plâna göre, Dr. Kersten, tekrar Berlin'e dönecek ve Gestapo kamplarındaki esirlerin İsveç'e nakli ve İsveç tarafından da bakımlarının temini cihetine gidecekler. Dr. Kersten bu çok tehlikeli işi tek başına yapamıyacağına göre, kendisine Himmler'in itimadını kazanmış bir generalle bir albayı seçti. Onları elde edebilmek için de, bu iki kişiden birinin olsun öksesine düşmesi gerekiyordu. Bunlardan General Berger'i tedavisine alma fırsatını buldu.

YAZAN: JOSEPH KESSEL
ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

hâdisesi üzerine Hitler sel gibi kan akıtılmasını istiyordu. Himmler'e derhal 2000 Alman subayının tevkifini emretti. Führer'den bu emri alan Himmler ile Kaltenbrunner hemen Almanya'da bir insan avına çıktılar ve kurunun yanında yaşın da yanması gibi, suçlu suçsuz demeyip alay alay insan tevkifine başladılar.

7 ağustos günü Himmler, Kersten'in Hartzwalde'deki evine telefon ederek, son günlerdeki fazla çalışmaları yüzünden pek ziyade hastalandığını bildirdi ve o gün öğleden sonra Doğu Almanya'ya hareket edecek olan özel treninde kendisine refakat etmesi ricasında bulundu.

Kersten, Hartzwalde'den Berlin'e hareket için hazırlanırken, soluk soluğa gelen motosikletli bir asker ona bir zarf uzattı ve:

— Albay Schellenberg'den, dedi, çok acele.

Tezkere korkunçtu. Deniliyordu ki:

«Dikkat et... Kaltenbrunner, Himmler'e rağmen seni öldürmeyi kararlaştırmış bulunuyor. Istasyona her zaman gittiğin Oranienburg yolundan gitme. Eğer bu yolu takibedecek olursan ölümü göze almalısın.»

Kersten çabucak düşündü. Schellenberg'e körükörüne inanmış değildi, fakat bu sefer tavsiyesine uymayı uygun buldu. Zira biliyordu ki Kaltenbrunner, Schellenber'gin yeminli düşmanı ve onun yegâne tehlikeli rakîbiydi.

Otomobiline binince, şoföre:

— Bugün, değişiklik yapalım: Templin yolunu takibedelim... dedi.

Yolda hiçbir şeye raslamadılar. Kersten, Himmler'in özel trenine binmek için tam zamanında geldi.

Ilk fırsatta Himmler'e Albay Schellenberg'den aldığı tezkereyi gösterdi. Himmler derhal Brandt'ı Berlin'e göndererek bu işin aslı olup olmadığını tahkike memur etti. Bunun tahkiki güç bir şey değildi. Zira gizli servislerin, orman gibi, kendi kanunları vardır! Kaltenbrunner'in Schellenberg'in teşkilâtında ajanları olduğu gibi, Schellenberg'in de Kaltenbrunner'in teşkilâtında ajanları vardı! Brandt ise Himmler için ikisinde de ajanlar bulunduruyordu!

Ertesi gün Brandt döndü. Evet, Schellenberg doğru yazmıştı: Oranienburg'da kurulan bir pusuda Kersten ile şoförü kurşunla delik deşik edileceklerdi! Plân suydu: Bu işe memur edilen subay, Kaltenbrunner'e rapor verecek, bunda durması için emir verilen bir otomobilin, emri dinlemediğini, kendisinin de ateş açmaya mecbur kaldığını bildirecekti. Kaltenbrunner de Himmler'e giderek büyük bir felâket olduğunu, üzerine ateş açılan otomobilde Kersten'in bulunduğunu ve maalesef atılan kurşunlarla öldüğünü bildirecekti.

Himmler bu tafsilâtı bir tedavi esnasında öğrendi. Öğrenir öğrenmez hemen kalkıp hiddetle giyindi. Brandt'a:

— Şimdi yemek yiyeceğiz. Kaltenbrunner'e söyle, bize iltihak etsin... dedi.

Yemek sessizlik içinde başladı. Nihayet Kaltenbrunner güçlükle düşmanlığını gizlemeğe çalışarak Kersten'e yaltaklanmaya koyuldu. Reichsführer'in artık sabrı tükenmişti:

— Beni dinle Kaltenbrunner, dedi, Kersten ölseydi, sen bir saat bile yaşıyamazdın!

Kaltenbrunner'in rengi sarardı, korktuğu halinden belli oluyordu. Himmler sözüne devam etti:

— Doktor Kersten'in de, senin de sıhhat, âfiyet ve saadet içinde uzun bir ömür sürmenizi candan dilerim. Ikiniz de benim için mühimsiniz. Yalnız benim kazalara tahammülüm olmadığı bilinmelidir. Şayet Doktor Kersten'in başına bir kaza gelirse senin için çok, hem pek çok fena olur. Nasıl, açıkça anlatabildim mi?

Kaltenbrunner hemen cevap verdi:

— Tamamiyle Herr Reichsführer!

«SEVGİLİ DOKTORUMUZUN BİR KAPRİSİ!»

Hitler'e karşı yapılan suikast teşebbüsü, Kersten'in durumunu daha da kuvvetlendirmiş, Himmler artık ondan vazgeçemez olmuştu. Bu vaziyetten faydalanan Kersten, amacı hayat kurtarma olan İsveç plânını cesaretle ortaya atmak imkânını buldu.

Himmler'in bu hususta muvafakatini almak çok uzun sürdüğü gibi birçok da engellerle karşılaştı. Fakat 8 aralık 1944 te Kersten bir hayli başarı sağladı:

Carl Wentzel adında bir arkadaşı, suikast teşebbüsünde rolü olduğu bahanesiyle, tevkif ve ölüme mahkûm edilmişti. Cinayetin mahiyeti itibariyle serbes bırakılmasına imkân yoktu ama, ölümden kurtarılması belki mümkündü. Nitekim Kersten'in teşebbüsü üzerine Himmler, bir Alman lideri sıfatiyle, bunu yapacağına dair şerefi üzerine söz verdi.

(Devamı gelecek sayıda)

Nuh'un
ANKARA
MAKARNASI

Radar Reklam İL - 8268 - 176

ANKARA Makarna Un ve İrmik fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel : 22 10 72 Ankara Tel : 11 23 95

Güneşteki Lekeler İnsanlara Tesir Ediyor

Zaman zaman çoğalıp azalan güneş lekelerinin yeryüzünden 27.000 metre yükseklikten balonla çekilmiş en son resmi.

Kennedy ve Kruşçef'in karşılıklı tehditlerinden, Bizerte olaylarına kadar bütün hâdiselerde, güneş lekelerinin büyük rolü olduğu söyleniyor. Prof. Poumailloux'nun bu konudaki tetkiklerine dair bir yazıyı takdim ediyoruz...

Aralarında kuvvetli söz düelloları geçen Kruşçef ile Kennedy'nin de güneş lekelerinin tesiri altında kalmadıkları söylenemez.

BAHAR mevsimi oldukça sakin ve siyasi bakımdan az hareketli geçti. Ama yazın bu durum birdenbire değişti. Politika semalarını kara bulutlar sardı. Gerilim yükseldi. Kruşçef yeni silâhlarından bahsetmeğe, Başkan Kennedy harb hazırlığı yapmaya başladı. Derken Cezayir ayaklanması, Bizerte olayları, nihayet Brezilya'daki karışıklık birbirini takib etti. Acaba iddia edildiği gibi, güneşteki lekelerin bütün bu işlerde tesiri var mıdır? İlim adamları öteden beri bu gibi hâdiselerle güneş lekeleri arasında bir irtibat bulunduğunu tahmin etmektedirler. Son zamanda güneş çok faal bir devreye girmiş bulunuyor. Astronomların müşahedelerine bakılırsa, güneşte yeniden büyük lekeler teşekkül etmeğe başlamıştır.

HARBLER

Güneş lekeleri yeryüzünde bildiğimiz en kuvvetli elektrikli mıknatıslardan daha kuvvetli bir mıknatıs kuvveti neşretmektedir. Zaman zaman meydana gelen bu mıknatıs yağmuru, dünya atmosferini sarmaktadır. Gerçi güneş üzerinde daima indifalar, değişmeler yüzlerce, hattâ binlerce seneden beri devam eder. İlk nazarda böyle bir olay pek önemli gibi görünmiyebilir. Ama istatistikçilere bakılırsa, bizzat güneş üzerindeki bu olay yeryüzünde bulunan insanlara, tahmin edildiğinden çok fazla tesir etmektedir. Güneşteki indifaların çoğaldığı, lekelerin arttığı sıralarda tesadüfen veya bu hâdiselere bağlı olarak, dünyada da çok kere önemli olaylar cereyan etmiştir. Meselâ büyük Fransız ihtilâlinin yapıldığı 1789 ve onu takib eden 1830, 1848 ihtilâlleri hep güneşten gelen manyetik dalgaların çoğaldığı zamanlara isabet etmiştir. Gene Birinci ve İkinci Dünya Harbleri de güneş tesirlerinin en kuvvetli bulunduğu zamanlara raslar. Demek oluyor ki, insan topluluklarının kitle halinde birbirleriyle çatışması sayılabilen harbler, fertler üzerinde tepkiler yaratan güneş lekeleriyle ilgilidir. Bu tesirler başka sahalarda da kendini gösterir. İstatistiklere bakarsak, gene güneşin faaliyet devrelerindeki intihar ve boşanma vakalarının diğer zamandakilere nispetle asgari % 40 artmış olduğunu görürüz. Fransız Tıp Profesörü Dr. Poumailloux, miyokard enfarktüsleriyle güneş lekeleri arasında bir rabıta bulunduğunu uzun müşahedelerden sonra tesbit etmiştir. Bundan başka, Faure ve Sardou isimli iki Fransız doktoru daha Mont Blanc rasathanesi yardımı ile yaptıkları tetkiklerde, güneş lekelerinin doğurduğu manyetik dalgaların insan sağlığına ne derece tesir ettiğini araştırmışlardır. Sekiz aylık bir müşahede sırasında manyetik dalgaların en fazla arttığı üç hafta içinde, hastaların adedi % 84 fazlalaşmıştır. Gene başka bir doktor olan Blaize'e göre, manyetik dalgalar orta meridiyene yaklaştığı zaman, birçok kimselerde, uykusuzluk, âsap bozukluğu, tansiyon yükselmesi meydana çıkmaktadır.

BİR İKİ SENE RAHATIZ

Güneş lekelerinin insanlara hangi yolla ne şekilde tesir ettiği henüz kesin olarak izah edilememektedir. İnsan bünyesi de mahiyet itibariyle kâinatın bir cüzü olduğuna göre, insan dimağının da bazı dalgalar neşrettiği kabul edilir. Güneşten gelen daha kuvvetli tesirler bu dalgalarla karşılaşınca, sinirler üzerinde bazı reaksiyonlar yapabilir. Bu duruma göre, önümüzdeki yıl bir harb olması beklenebilir mi diye insanın aklına bir sual geliyor. Üç ünlü bilgin, biri Georges Laclavere (Fransız), biri Joseph Caplan (Amerikalı), öbürü de Bieloussov (Rus) yaptıkları tetkike göre, güneşteki faaliyetlerin bir müddet duracağını söylüyorlar. Onların hesaplarına göre, 1965 yılına kadar güneşte yeni lekeler görülmiyecektir. Bu tarihten sonra, 1976 yılına kadar, yani 11 sene müddetle güneş lekeleri gene artacak, faaliyet devresi yeniden başlıyacaktır.

ASTROLOJİK BİR KONU DEĞİL

Dünyanın güneş sisteminin bir parçası olduğunu unutmamak lâzımdır. Bu sebeple, güneş üzerinde her türlü değişikliklerin ona bağlı bütün parçalarda tesirini hissettirmesi bugünkü fizik bilginlerince kabul edilmiş bir gerçektir. O halde güneşteki lekelerin de yeryüzündeki insanlara tesir etmesi, astrolojik bir konu gibi düşünülmemeli, ilmî bir gerçek olarak kabul edilmelidir. Gitgide artan ilmî çalışmalar sonunda güneş lekeleri hakkında da bilgilerimiz çoğalacak, çok kısa bir zamanda bizi tatmin edecek bir hale gelecektir.

Şayet önümüzdeki iki sene dünya sakinleri için gerçekten rahat geçerse, Profesör Poumailloux'nun iddialarında ne derece isabetli olduğu kendiliğinden ortaya çıkmış olacaktır.

Bizerte olayları son zamanların en huzur kaçırıcı anlaşmazlıklarından biri haline gelmiştir. Birçok harblerde olduğu gibi, böyle hâdiselerin de güneş lekeleriyle ilgili bulunduğu kuvvetle tahmin edilmektedir...

AŞK VE TEHLİKE

Oynıyanlar:
ELSA MARTINELLI
ANTONIO CIFARIELLO

FORMA: 5

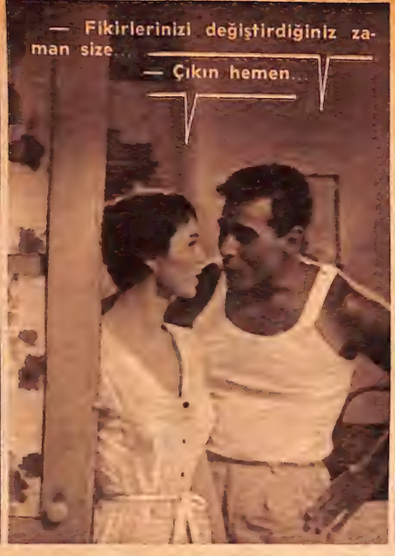

STEFANO ERTESİ SABAH TRAŞ OLURKEN ANNA YANINA GELDİ.

STEFANO EVDE KALIŞININ ANNA'YI MEMNUN ETMEDİĞİNİ FARKETMİŞTİ. NETEKİM BİR MÜDDET SONRA ARDİTO'NUN DA FİKRİNİ DEĞİŞTİRDİĞİNİ ANLADI.

STEFANO BU MAZERETİN HAKİKİ MÂNASINI ANLADI.

STEFANO CEVAP VERECEKTİ, FAKAT MERDİVENLERDEN İNEN ANNA'NIN AYAK SESLERİNİ DUYDU. BİRAZ SONRA EVDE İSTENMEDİĞİ DÜŞÜNCESİNDE YANILDIĞINI ANLADI.

ARDİTO KARISININ GİTMESİNİ BEKLEDİ VE SONRA KONUŞMAYA BAŞLADI.
— Her ne ise... Bana bak! Bugün buradasın, yarın nerede olacağın belli değil. Bizim [illegible]mızla ne ilgileniyorsun?
— Uyandırmasaydın hiç ilgilenmezdim...

— Her ne ise... Ama çocuğu korkutmaman lâzımdı. Neticeyi gördün işte. Elindekilerinin hepsini denize attı.
— Merak ettim doğrusu... Söylesene ne vardı o [illegible] içinde?

— Sigara vardı... Amerikan sigarası... Başka ne olabilir sanki? Beni takib ederler, fakat [illegible] kimse şüphelenmez.
— Peki... Hiçbir şey bilmediğimi farzet. Haydi sonra görüşürüz.

STEFANO KÖYE İNDİKTEN SONRA TÜTÜNCÜYE UĞRADI. DÜKKÂNI GENÇ BİR KIZ İDARE EDİYORDU. DELİKANLI O KIZI LUCİA İLE MUKAYESE ETTİ VE KARŞISINDAKİNİN HİÇ FEVKALÂDE BİR ŞEY OLMADIĞI KARARINA VARDI.
— Bir paket sigara verir misiniz?
— Hangisinden istiyorsunuz?
— Hangisi olursa!

— Ne bileyim ben hangisini sevdiğinizi... Sigara içmem ki. Belki evlendiğim zaman içerim...
— Yani evlenmezseniz hiç sigara içmiyecek misiniz? Böyle saçma fikir olmaz... Ben evlenmektense intiharı tercih ederim. Bakın bekâr olduğum halde sigara içiyorum.

BU KÜÇÜK KÖY DÜKKÂNINDA HEMEN HER ŞEYİ BULMAK MÜMKÜNDÜ. SİGARA, DİŞ MACUNU, KOLONYA, TUZ, ŞEKER, BALIK AĞLARI İÇİN İPLİK. VELHASIL HER ŞEY VARDI. BU ESNADA İÇERİ LUCİA GİRDİ VE BALIK AĞI TAMİR ETMEK İÇİN İPLİK SATIN ALMAK İSTEDİ. ASLINDA HİÇBİR ŞEYE İHTİYACI YOKTU AMA STEFANO'NUN SATICI KIZLA SOHBET ETTİĞİNİ GÖRMÜŞ, TUHAF OLMUŞTU.

NOEMİ GİBİ BİR KIZLA DELİKANLININ İLGİLENMESİ LUCİA'NIN SİNİRİNE DOKUNMUŞTU.
— Şunlardan üç çile alacağım...

NOEMİ, LUCİA'NIN İPLİĞİ BAHANE EDEREK İÇERİ GİRDİĞİNİ ANLAMIŞTI.
— Dün de almadın mı?
— Evvelki gün almıştım!

— Senin de işin hiç bitmiyor! Jonnia'nın ağları çürük müdür nedir?
— Senden ne haber? Lui'den mektup alıyor musun? Dönünce evleneceksiniz değil mi?

Hayat ın Hikâyesi

Gene Gelecek

YAZAN: VERA GRIFFITHS
ÇEVİREN: ADNAN ERİM

ONU mütemadiyen düşünüyor değilim.

Yalnız kaldığım zamanlar aklıma geliyor.

Odama girince pencerenin önüne oturuyorum. Gözlerim uzaklara dalıyor. Karşımda bir hayal canlanıyor: Gözlerinin içi gülen tatlı bir yüz. Benliğime tesir eden derin bakışlar...

Bu hayal kaybolmasın diye gözlerimi sıkı sıkı yumuyorum. Gözkapaklarımın içinde hafif bir pembelik beliriyor.

Bu pembeliğin ortasında gene o gülümsiyen yüz! Bazan ne kadar yaklaşıyor. Dudaklarıma sanki değiyor!

Parmaklarımla bu hayale dokunmak istiyorum. O zaman benden kaçıyor. Uzaklaşıyor, uzaklaşıyor... Tâ uzaklarda minimini bir nokta gibi kalıyor...

■

Bir akşamdı. Evimize Edwina gelmişti. Oturup konuşmaya daldık. Düşünceliydim. Bana dedi ki:

— Sen bugüne kadar hiç âşık olmamışsın Anna! Aşkın ne olduğunu bilmiyorsun. Onu bir tadarsan hayatın bambaşka olur.

Gülümsedim:

— Rahat bir hayat sürüyorum sayılır Edwina. İstediğim gibi giyiniyorum, geziyorum. Alâka topluyorum. İstersem evlenebilirim. Fakat niçin evlenip de kendimi sıkıntıya sokayım! Evlenmek, bir adama bağlanmak değil mi? Onun işini görmek, gelmesini beklemek, sözünü dinlemek beni sıkmaz mı?!...

Görmüş geçirmiş insanlar gibi başını salladı:

— Dedim ya! Âşık olmamışsın Anna!

— Peki, aşk nasıl şeydir, biraz anlatsana Edwina!

— Öyle bir şeydir ki, bazan ıstırap verir. Bedbaht eder. Bazan korkutur. Bazan ağlatır. Sonra güldürür. Anlatması zordur.

— Bunların hiçbirini istemiyorum Edwina. Yaşadığım hayat beni memnun ediyor.

— Belli olmaz Anna. Hep böyle devam etmez. Bir gün başına gelir. Âşık olursun. O zaman anlarsın.

Edwina benim Derek'le alâkadar olduğumu bilmiyordu. Söylememiştim. İçimde, onun bahsettiklerine benzer bir şeyler hissediyordum. Sevgi bu muydu? Zannetmem. Bu kadar kolay olmamalıydı aşk denen şey.

Derek'le dört sene evvel tanışmıştık. Bir toplantıda. Birdenbire birbirimize alışıverdik.

Ondan sonra günler başdöndürücü bir hızla geçti, gitti! Bütün yaz ne yaptık, nerelere gittik!

Mütemadiyen heyecan! Mütemadiyen arzu! Bitmek, tükenmek bilmiyen bir aşk!

Sonra ne oldu?...

Sonbahar geçti. Kış geldi. Bir akşam Derek, yemekte yüzüme dikkatle baktı:

— Ne güzel kızsın Anna!... dedi. Gülen gözlerine âşıkım! Ne kadar tatlı bakışların var, biliyor musun?... Neşelisin. Canlısın. Bambaşka bir insansın!

Cevap vermek istedim. Dilim dönmedi. Sadece gülümsedim. O devam etti:

— Sana bir şey söyliyeceğim Anna...

— Söyle sevgilim.

— Kızmaz mısın?

— Ne münasebet.

— Ben yarın buradan gidiyorum.

— Teyzene mi?...

— Hayır, teyzeme değil...

Sık sık, uzakta bir teyzesi olduğundan bahsederdi.

— Öyleyse nereye?...

— İşimi değiştirdim. Bu şehirden ayrılıyorum. Seni bir daha görmiyeceğim.

Şaka zannettim:

— Gideceğin yer uzak mı?...

— Epey uzak. Trenle iki günlük yol!

— Ne kadar sürecek bu iş?

— Belli olmaz. Belki hiç gelmem artık.

Hiç gelmiyeceğini tahmin etmiyordum. Burası doğduğu şehirdi. Nasıl olsa gurbete fazla tahammül edemiyecekti.

— Bir ay sonra gene burada bu saatte buluşuruz... dedim.

— Söz veremem Anna. Belki gelmem mümkün olmaz.

İnanmadım.

Ayrıldık.

Dört hafta zor geçti.

Tam otuzuncu günün gecesi, bir ay evvel yemek yediğimiz lokantaya gittim. Oturduğumuz masa boştu. Aynı yere oturdum.

Yarım saat. Bir saat... Derek yok!

Sözleri şaka değil miydi?

Yüreğimde bir şeyin burkulduğunu ilk defa orada hissettim.

Pek zevksiz birkaç hafta daha geçti. İçimde daimî bir boşluk hissediyordum. Her an bir şey olacakmış gibiydi. Fakat olmuyordu. İçim içime sığmıyordu.

Sonra başka hâdiseler araya karıştı. Birisiyle mi tanıştım? Birkaç defa gezdik mi?... Hayal meyal hatırladığım üç, beş yüz... Nerelere gittik? Neler yaptık? Sinemaya, tiyatroya, müzik salonlarına... Hep aynı şeyler. Aynı şeylerin tekrarı.

Eski neşem kalmamıştı.

İkide birde aklıma Derek geliyordu. Ne yapıyordu? Evlenmiş miydi? Bir daha buraya gelmiyecek miydi?...

Aradan bir sene geçti.

Bir akşam Edwina beni evine çağırdı. Gittim. Salona girince birdenbire Derek'le karşılaşmıyayım mı! O anda ne yaptık bilmiyorum. Sarmaş dolaş mı olduk? Öpüştük mü?... Ağlaştık mı?...

Yalnız bir şey hatırlıyorum: Bir otomobilde yan yanaydık. Hayır! Diz dize! Kucak kucağa! Konuşmuyorduk. Birbirimize kenetlenmiş gibi sarılmıştık.

Otomobil mütemadiyen gidiyordu. Durmadan gidiyordu. Biz de onun içinde kendimizden geçmiştik.

Artık anlıyordum.

Aşk buydu. Bir seneden beri içimden çıkmıyan, bir ruyada gibi ne yaptığımı bana bildirmiyen şey, aşktı.

Bunu Derek de hissediyor muydu? Hissetmişti de onun için mi gelmişti?...

Bilmiyorum.

Niçin geldiğini hiç bilmiyorum. Sormak da istemiyorum. Sadece onu yanımda hissetmek bana kâfi.

İstiyorum ki, o hep yanımda olsun. Nefes alışını hissedeyim. Ses çıkarmasa bile, konuşmasa bile, onun bana yakın olduğunu bileyim.

Tuhaf bir his bu, değil mi? Onun bakışlarında beni istiyen mânayı görmek bana kâfi geliyor. Şaşıyorum. İçim ne kadar rahat. O uzaklara gitse bile rahat. Çünkü biliyorum. Gene gelecek.

Ama ne yemek yedik...

İL - 8065 - 178 GRAFİKA

...gene de midemiz rahat!

Vita ile pişirilmiş yemeklerden sonra mideniz ne kadar rahattır! Yemekler hakikaten nefis olur çünkü Vita'nın fevkalâde bir lezzeti vardır. Vita'nın lezzeti daima nefistir çünkü Vita daima tazedir. Yemekler besleyici olur çünkü Vita vücuda bol kalori verir. Ancak bunların hepsinden daha mühimi mideniz hafif olur çünkü Vita'nın hazmı kolaydır. Evet, Vita tasfiye edilmiş ve asidi alınmış olan en iyi nebatî yağlarla yapılır.

Bakkalınızdan hakikî VİTA'yı ısrarla isteyiniz.

Vita

yemeğin lezzeti midenin dostudur.

V. 122

Paris'in ünlü moda evlerinin 1961-62 koleksiyonlarından

Christian Dior

Bu modeller Paris özel muhabirimiz Gülgün Üstündağ tarafından gönderilmiştir.

1 ROSE DE NACRE — Uçuk pembe renkte dantelden gece elbisesi.

2 MALACHITE — Çağla yeşili renkte abiye öğleden sonra elbisesi.

3 AIR FRANCE — Canlı mavi renk yünlüden öğleden sonra kıyafeti.

4 AVENUE MONTAIGNE — Kırmızı renk yünlü kumaştan sade bir manto.

5 CALIFORNIE — Ozelo kürkünden garnitürlü bir öğleden sonra takımı.

Makiyajda Yenilik!

Vitaminli — Kremli
PRETTY QUICK
taş pudrası
cildinizi kurutmadan güzelleştirir.

VİTAMİNLİ KREMLİ PRETTY QUICK taş pudrası güzelliğinizi korumakla beraber cildin tabiî şekilde teneffüsüne mani olmaz. Zira vitaminli kremli **Pretty Quick** taş pudrası bugün mevcut benzeri müstahzarlara nisbetle bambaşka esaslara istinat etmektedir. Mesela, terkibinde cildi ratıp tutma hassasına malik ve ancak müstesna güzellik kremlerinin bünyesinde mevcut bulunan bir takım kompozisyonlar yer aldığından cildi katiyen kuru hale getirmez. Vitaminli, kremli **Pretty Quick** taş pudrası yüzünüze nefis bir parlaklık, kadife gibi yumuşaklık ve tabiî bir güzellik verir. Birkaç saniyelik tatbikati saatlerce dayanır. Vitaminli kremli **Pretty Quick** taş pudrasını deneyiniz, olduğunuzdan da daha güzel görüneceksiniz.

VİTAMİNLİ KREMLİ
PRETTY QUICK
Taş pudrası
Tokalon'un
lüks bir müstahzarıdır.

İL - 8003 - 179

Işık **halk kitlelerinin emniyetini sağlıyor**

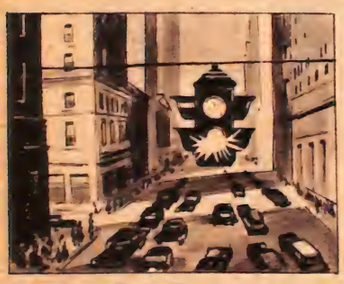

şehir trafiğinde...

denizlerde...

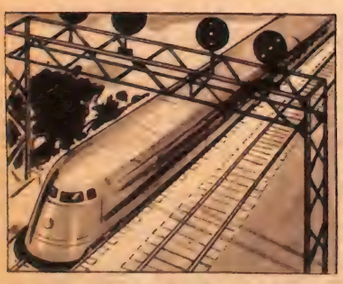

demiryolu yolculuğunda...

şehirdışı yollarda...

MODERN IŞIĞIN
1 NUMARALI TEMSİLCİSİ
GENERAL ELECTRIC
AMPULÜ
BOL IŞIK VERİR-FAZLA DAYANIR

FAAL - 1795 - 180

Renkli

YAZAN: VICTORIA CROSS

BUNU düşününce dedim ki:

— Bugün ayın yirmisi, değil mi? Şimdi dinleyin beni. Eğer ayın sonunda iyileşirsem, ama sahiden iyileşirsem, sırf iyi niyetli olduğumu ispat etmek için size, fatura bedelinden ayrı olarak elli luilik bir çek vereceğim.

Otelci üst üste birkaç defa yerlere kadar eğilerek selâm verdi:

— Nasıl isterseniz öyle yaparım!

Sonra çıkıp gitti.

Şimdi odamda yapyalnızdım.

Uyumuşum. Uyandığım zaman gece olmuştu. Uykunun bile başlı başına bana ilâç gibi tesir etmiş olduğunu gördüm. Masanın üstünde bir lâmba yanıyordu. Uzandım, fitilini açtım. Lâmbanın yanında duran tepside yiyecekler vardı. Bir sürahi de su konmuştu. Yedim ve içtim. O murdar ilâçların tesiri geçtikten sonra damarlarımda, hayat usaresinin yeniden dolaşmağa başlamış olduğunu daha iyi hissettim.

Günler geçti. Pencerenin önünde nazlı nazlı salınan palmiyeden başka can yoldaşım yoktu. Ama ne kadar rahat, ne kadar rahattım!

Arada sırada gene ateş geliyor, ruyalarımda daima öldürdüğüm adamı görüyordum, yaralarım zaman zaman gene sızlıyordu. Bir de Viola'yı çok özlemiştim. Karanlıkta bir elin, onun elinin sürahiye uzandığını, bana su verdiğini görür gibi oluyordum.

Biliyordum, çağırsam hemen gelecekti. Hasta, yaralı, ıstırap içinde yattığımı bilsin de gelmesin, buna imkân yoktu. Ama gururum, onu çağırmama engel oluyordu. Kendi kendimin gölgesi halinde idim. Onun beni böyle iskelet gibi görmesini istemiyordum.

Bir gün ondan şu kısa mektubu aldım:

Otel Continental, Paris

İstiyorsan gelebilirsin.

Viola

Hepsi bu kadar... Ama kâfiydi. Bir kaç dakika içinde hazırlandım. Haftalardan beri, dolu bir valiz, odamın bir köşesinde, duvara dayalı, bekliyordu. Bütün işleri yüzüstü bıraktım, trene atladım.

Parise vardığım zaman saat akşamın altısı idi. Doğruca otele indim. Yol kıyafetimi değiştirmeden lokantada karnımı doyurdum. Sonra giyinmek üzere odama çıktım.

Viola ile neredeyse buluşacağımı düşündükçe hudutsuz bir sevinç duyuyordum. Damarlarımda kan yerine ateş dolaşıyor gibiydi.

Bu duygular içinde, Continental oteline gittim. Bayan Lansdala adını söyleyince beni derhal onun dairesine çıkardılar.

İçeri girdiğim zaman salon boştu. Karşımda kapalı bir kapı vardı. Bu kapıyı görünce yüreğim hop etti. Viola acaba o kapının öte tarafında mı idi? Elektrik ampullerinden dökülen ölgün ışık, baştan başa beyazlarla döşeli salonu, göz alıcı bir şekilde aydınlatıyordu.

Biraz sonra kapı açıldı, Viola gözüktü, bana doğru ilerledi. Koşup onu kollarımın arasına almadan önce bir saniye, durup tepeden tırnağa seyrettim. Viola da beyazlar giymişti. Esvabının yumuşak kumaşı, endamını tamamen belli edecek şekilde, onu sımsıkı sarıyor, aydınlıkta parlıyan kumral saçları, bu beyazlığın üzerinde, karlara dökülen güneş ışığını andırıyordu. Viola'nın yüzü solgundu. Dudakları gülümsüyordu. Gök mavisi gözlerinde, harikalı bir pırıltı vardı.

Viola, karşımda, her zamanki gibi hulya kadın, ruya kadın, ideal kadın timsali idi.

Aradan bir saniye daha geçti, sonra onu kollarımın arasında buldum. O artık, ruhiyle, vücudiyle, kalbiyle yeniden benimdi.

Kolları boynumdan, dudakları dudaklarımdan uzaklaşmadan, gülümser yüziyle, yapmacık bir dargın ifade ile:

— Sevgili Trevor, dedi, bana darılma sakın... Ne kadar mesudum, bilsen! Seni sıhhatli görüyorum. Hayat dolusun!

— Bana bir sene azap çektirdin, gene iyi, dedim. Nasıl oldu da, ben yanında uyurken evi bırakıp gittin? Hem sebebi neydi bunun? Artık söyliyebilirsin. Hem söylemen de lâzım.

Viola gülümsemeğe devam etti:

— Bana itimad etsen, sebebini öğrenmeğe çalışmasan daha iyi olmaz mı? dedi.

Viola'nın sözleri bana bir parça endişe vermekten geri kalmıyordu. Hakikati söylerse acaba müteessir mi olacaktım? Saadetim hangi sebeple bulanacaktı?

İçimde birdenbire bir alev tutuştu. Hakikati öğrenmeği şiddetle istedim. Ne pahasına olursa olsun, bunu öğrenecek, öğrendiğim bu gerçek, korktuğum gibi bir şeyse onu öldürecek, kendimi de yok edecektim. Bu en son çareye başvuracak hale gelmiştim.

Bu azimle, Viola'nın beline sarıldım. Onu, kımıldamasına imkân vermiyecek şekilde kıskıvrak zaptettim.

— Söyle şimdi bana, dedim. Hakikati söyle. Söyliyeceksin, bana söz verdin, mutlaka söylemen lâzım.

Viola yüzüme baktı. Bakışında, bu âni hareketimin sebeb olduğu korkuya benzer bir şey yoktu. Yüzünde yalnız endişe ve üzüntü okunuyordu. Kollarımın arasından kurtulmağa teşebbüs etmedi. Ağır ağır:

— Elbet söyliyeceğim, dedi. Ama beni buna zorlamakla iyi etmiyorsun. Sonra esef edeceksin. İyi dinle, Trevor. Senden ayrılışımın sebebi neydi

Geceler

YİREN: HAMDİ VAROĞLU

23

biliyor musun? Anne olmak üzere idim.

— Viola! diye haykırmışım.

Ben Viola'yı sımsıkı kucaklamışken o, bir yerime bıçak saplasaydı, indireceği bu darbe, şimdikinden daha şiddetli olamazdı. Verdiği haber sanki kalbime kadar yürümüş, onu durdurmuştu. Söyliyebildiğim tek kelime bundan ibaret oldu. Haber beni âdeta sersemletmişti. Ellerimi çektim, sedirden kalktım, Viola'nın yanından ayrıldım. Mânasını anlıyamadığım bir şey işitmiş de, o mânayı kavrıyabilmek için düşünmeğe muhtaçmışım gibi bir halim vardı.

Perişan zihnimde dolaşıp duran fikir şu idi: Viola, ıstırap çekeceğini, hayatının tehlikeye düşeceğini bildiği için, bu çetin imtihanı tek başına geçirmek istemiş, benden kaçmıştı. Onun bu fedakârlığı altında eziliyordum.

Masanın başına oturdum, ellerimi yüzüme kapadım, düşüncelerimden bile uzağa kaçmağa çalıştım. Kendimi bir târiki dünyaya benzetiyordum. Bilmediği sert bir içkiyi içip sarhoş olduğu için, mukaddes bir mefhuma küfreden, dindar, mutaassıp bir târiki dünyaya!

Viola, benim nazarımda ezelden beri, bir kadından çok daha başka, çok daha üstün bir şeydi. O, benim ruhuma mukabele eden, ruhumu besliyen ruhtu. Bir sanatçı için bunun ne demek olduğunu ancak bir sanatçı anlıyabilir.

Öteden beri inancım bu idi. Viola tanrıların kızıydı, dünyadan ayrı bir varlıktı, çamurdan yaradılmışların nasibi olan maddî ıstırap ondan uzak kalmalıydı. Sanatın yardımcısı, hattâ yaratıcısı demek olan aşkı elbet tadacaktı, ama annelik aşktan ayrı bir şeydi, ayrı bir şey olmalıydı. Dünyayı dolduran, tanrılarla sanat alışverişi olmıyan, tanrılarla sanat yolundan konuşmayan binlerce kadın için, annelik tabiî ve güzel bir şeydi. Ama bu binlerin arasında, tanrıların zemzemesini işiten, o zemzemeyi ölümlü yaratıklara sanat yolu ile ulaştıran kadın anne olursa, tanrılara has enerjiyi israf ediyor demekti. Şimdi, olan hâdise bu idi. Buna da sebep bendim.

Zillet duygusu, bir bedenî acı gibi içime çöktü. Viola'nın sesini duyuyordum. Fısıltı halinde konuşuyordu, ama ben anlıyamıyordum, cevap da veremiyordum. Bu söyledikleri, şimdi duyar gibi olduğum sözler, atelyedeki ilk konuştuğumuz günün sözleriydi.

«Aşkımızın bizi yeryüzüne bağlamasına meydan vermiyeceksin değil mi, diyordu. Öyle sevişelim ki, aşkımız bize her şeyden evvel, her şeyden ziyade, ilham kaynağı olsun. Cennet bahçelerinin çiçeklerini seninle beraber toplıyalım. Beni basbayağı evli kadın haline getirmeğe kalkışmıyacaksın, değil mi? Böyle bir hayatın ödevlerini yerine getirmeği kabul edemem. Şimdiki gibi, fikirlerin cennetinde, müziğim için yaşamağa devam etmek isterim. Senin nazarında da hep ilham kaynağı, hulya, fikirlerinin ruhu olmak emelimdir. Hiçbir zaman, zevce, anne, ev kadını değil, maddi işlerle meşgul, rasgele kadın değil!»

Ben de onu anlıyan bir insan olarak bütün samimiyetimle, bütün hararetimle söz vermiştim. Ben de onun gibi, bu dünyanın aşağılık, maddi işlerinden kaçan insandım. Benim nazarımda da her şey sanattan, fikirden, güzellikten ibaretti.

Ama bu söz yerine getirilmemişti. Viola, benim yüzümden ıstırap çekmişti, tehlikeye düşmüştü, aylarca çalışmamış, endişe içinde yaşamıştı. Düşüncelerimin yükü altında eziliyordum. Fakat, kendi kendime ettiğim sitemlerin fırtınası arasında, Viola'nın sesini duydum:

— Sevgili Trevor, böyle olacağını biliyordum da onun için senin bir şeyden haberin olmamasını istedim, senden kaçtım. Ama artık, dediğim gibi, geldi, geçti. Artık bunu düşünmeğe mahal yok. Olan olmuş, bir defa. Kendini boşuna üzme. Cennetimize yeniden kavuştuk, mesut olalım.

Kalktım, sedirin önüne gelip diz çöktüm. Viola'nın elini dudaklarıma götürdüm, sonra göğsüme bastırdım:

— Sevgili Viola, dedim, ruhum! Ben ıstırap çekmiyeyim diye, bu çileye tek başına göğüs germeğe gittin, öyle mi? Bu fedakârlığını sana ödiyebilir miyim?

Viola kızararak cevap verdi:

— Yoo, o kadar büyük fedakârlık sanma bunu. Gidişim bir parça da kendim içindi. Beni çirkinleşmiş, harab olmuş görmene tahammül edemezdim. Bir zamanlar senin idealin olmuştum. Alelâde kadın rolüne inemezdim. Ihtirasından mahrum kalırım diye korkuyordum, buna tahammülüm yoktu. Her şeye göğüs germeğe hazırdım, bu müstesna! Tek başıma çektiklerim korkunç oldu gerçi, ama senin aşkını, senin ihtirasını kaybetmek ihtimalinin yanında hiçti...

Şiddetle itiraz ettim:

— Ama buna ihtimal yoktu. Sana olan aşkımı hiçbir şey söndüremezdi.

— Böyle deme. Ihtiraslarımız irademizin dışında şeylerdir. Bazı tesirler altında doğarlar, diğer bazı tesirler altında sönerler. Buna karşı da elimizden hiçbir şey gelmez. Bu gerçeklere çekinmeden bakmak lâzımdır. Meselâ şimdi ben birdenbire değişsem, karşında ihtiyar, çok ihtiyar bir kadın haline gelsem, bana karşı, şimdi duymakta olduğun şeyi duyabilir misin?

Ağır ağır cevap verdim:

— Hayır, ihtiyarlığı kabul ediyorum...

— Yahut ebediyen çirkinleşsem, yüzüm yanıklardan, yahut korkunç bir hastalıktan bakılmaz hale gelse, beni sevmene, arzulamana imkân kalmaz, ben de bunu ümid edemem. Ihtiras, en hafif rüzgârla sönecekmiş gibi titriyen bir alevdir; onu söndürmemek bizim elimizde değil. Şimdi sana baktıkça seni kuvvetin ve zarifliğin için seviyorum, vücudunun tenasübü için seviyorum. Iki büklüm, topal olsan, seni gene severim, ama şimdikinden büsbütün başka türlü severim. Yüzüm de çirkinleşti. Ebediyen değil de aylarca müddet. O aylar içinde, senin, kanadları nurlar saçan, neşeli ilham perin olmaktan çıkmıştım. Harap, perişan, kırık dökük, çirkindim.

— Bunları söyleme, dedim, tahammül edemiyorum.

Kolunu boynuma doladı, saçlarımdan öptü:

— Gördün mü bak, dedi. Lâkırdısı bile sana fena geliyor. Hakikati bilmemen, beni görmemen hayırlı idi. Her gün biraz daha kahrolacaktın. O uzun bekleyiş beni harab etti. Kurtuluş günü hiç gelmiyecek sanıyordum. Ama bu üzüntümü de, sen yanımda değilsin, benimle beraber azap çekmiyorsun, düşüncesi azaltıyordu.

— Ya benden uzakta iken ölseydin?

— Bu ihtimal pek yoktu. Ama bu ihtimal olsa bile, senin bulunmaman gene hayırlı olurdu. Ölümümden sonra, beni hayalinde gördüğün vakit, gene eskisi gibi görmeğe devam ederdin, ruhunda yaşardım.

Olgun, sıcak, canlı vücudunu kollarımla sardım.

— Yalnız başına geçirdiğin o bir sene sana kimbilir ne kadar feci gelmiştir, dedim.

Sonra birdenbire aklıma geldi:

— Çocuk nerede? diye sordum. Öldü mü?

Viola, mahzun mahzun baktı:

— Evet, dedi, acıdın mı?

Insafsızca:

— Hayır, dedim, acımadım.

— Tahmin ediyordum.

— Sen acıdın mı?

Viola içini çekti:

— Bilmem, dedi. Sana o kadar benziyordu ki, Trevor. Çok, çok güzel bir oğlan çocuktu. Senin küçülmüşündü. Seviyordum, tabiî. Başka türlü olabilir miydi? Ama öldüğü daha iyi oldu. Büyüdüğü zaman ne olacağı bilinmezdi ki! Insanların çoğu, günün birinde öyle canavarlar, öyle zalim yaratıklar haline geliyorlar ki, bir çocuk doğurmak gerçekten de cinayet oluyor.

Sustum, Viola'nın cesaretini, gösterdiği nefis feragatini düşünmeğe koyuldum. Onun kaçısına verdiğim mânalar arasında, aklıma gelmiyen tek mâna bu olmuştu. Kadınların, bu gibi hallerde, erkeklerine daha fazla yaklaştıklarını tecrübe ile biliriz. Güzellikleri ve sıhhatleri yerindeyken lâkayt veya vefasız olabilirler. Ama başlarına böyle bir iş geldiği zaman yardıma ve himayeye ihtiyaçları, onları erkeğin kanadları altına sığınmağa mecbur eder.

Viola bunun tam aksine hareket etmişti. Aşkımızın cevherini lekesiz muhafaza edebilmek için uzaklara kaçmış, bir kadının hayatındaki en çetin imtihana tek başına göğüs germişti.

Viola'nın üzerine eğildim, gözlerimi gözlerine daldırdım. Karşılaşan bakışlarımız, karanlık bir geceyi nura gömen pırlanta ışıkları saçıyordu.

SON

Anuşka fon Mehks her haliyle gençliğin ve güzelliğin timsalidir.

İYİ ANLAŞIYORLAR İsmailiye mezhebinin genç mümessili ve dünyanın sayılı zenginlerinden Kerim Ağa Han (solda), son sevgilisi Anuşka (sağda). Bu defaki aşk macerası pek geçiciye benzemiyor, zira iki genç çok iyi anlaşıyorlar. Yaşları, fizik yapıları bakımından da birbirlerine çok uyuyorlar. Bakalım bu aşkın sonu ne olacak?

BABASININ OĞLU

Bugün dünyadaki bütün prenslerin içinde en genci, en yakışıklısı ve en zengini odur. Böyle bir insanla evlenmeğe herkes can atar. Kerim bütün genç kızların ruyalarına girer. Ama onun kalbini kazanmak sadece 19 yaşında çok şirin bir kıza nasib oldu. Anuşka adındaki bu talihli kız kimdir? Kerim'le nasıl tanıştı? Acaba onu mesut edebilecek mi? Bütün bu soruların karşılığını yazımızda etraflıca bulacaksınız.

MONTE Carlo'nun yazlık spor salonlarındayız. Burada bu akşam Kızılhaç'ın balosu var. Bütün Avrupanın, hattâ Amerikanın en tanınmış şahsiyetleri gelmiş. Salonun yeşil halıları üzerinde çeşitli tuvaletler, frak ve smokinler gözü alıyor. Hanımların üzerindeki ziynet eşyalarının yekûnu hesaba vurulursa, bir milyar yeni Fransız Frangını geçer. Kurulan sahne üzerinde mütemadiyen aziz dostu Frank Sinatra'nın taklidini yaparak herkesi güldüren Sammy Davis Junior salonun neşesini arttırıyor. Bir ara Sinatra'nın yatiyle Cote d'Azur'e geldiği, o gece de toplantıya katılacağı rivayetleri kulaktan kulağa dolaştı. Ama arkası gelmedi.

Aynı salonun bir köşesinde gayet itinalı süslenmiş büyük bir masanın kenarında, üzerinde dağ çileği renginde, dore işlemeli, lâme elbise bulunan ve görünüşüne göre yaşı yirmiden fazla olmıyan sarışın bir genç kız, birden ayağa kalktı. Aynı masada oturan gene genç ve yakışıklı bir erkek hemen kızın yürümesine mâni oldu. Bir anda bütün gözler bu çiftin üzerinde toplandı. Bakışların kendinde toplandığını hisseden genç kız bir kıraliçe edası ile mümkün olduğu kadar zarif tavırlar takınmaya çalışıyordu. Gerçekten bu kız ne prenses, ne de kıraliçe idi. Ama arkasından gelen genç gerçek bir kıral sayılabilirdi. Hem sadece kıral değil, bir mezhebin en büyük temsilcisi idi. Çin'den Madagaskar'a kadar, Afrika, Asya ve Avrupa gibi üç

DOĞU İLE BATI Kerim Han, Yeni Delhi'de Gandhi'nin mezarını ziyaret ederken (solda) ve Harward Üniversitesinin diploma töreninde (sağda) mezunlar kıyafetiyle görülüyor...

Genç Prensin İlk Göz Ağrısı

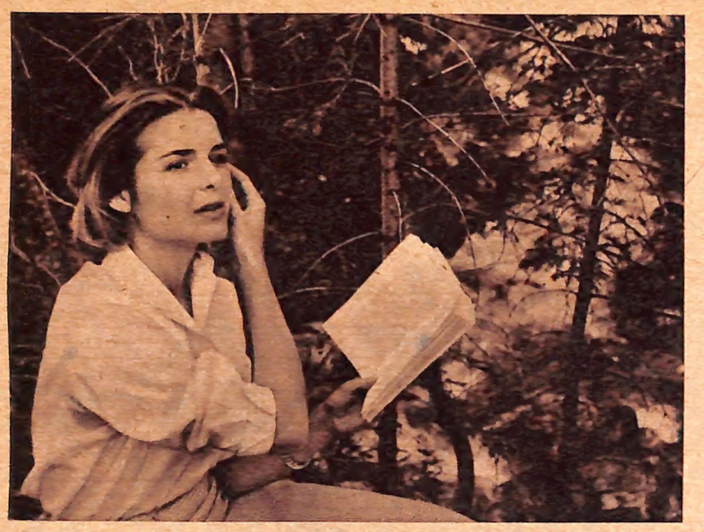

SYLVIA Meksikalı bir milyarderin kızı olan Sylvia Casablancas henüz Ağa Han olmadan önce, genç Prens Kerim'in sevgilisi idi. Sylvia o sıralarda İsviçrede bir sörler okulunda tahsil görüyor ve boş vakitlerinde Stendhal'in «Parma Rahibesi» ni okuyarak, sevdiği Prensi düşünüyordu (yanda). Ama araları nedense birden açıldı ve Sylvia çok geçmeden Avrupa sosyetesinin kalbürüstü bir erkek avcısı oldu. Peşi peşine sevgili değiştirdikten sonra şimdi Pierre Brice adında bir Fransız çapkınında karar kıldı. Üstteki resimlerde güzel Sylvia son sevgilisiyle Saint Tropez sahillerinde görülüyor.

KERİM HANIN SON AŞKI

büyük kıtayı içine alan bir sahada 12 milyon İsmailiye mezhebi mensubu, kalblerini bu gence bağlamış bulunuyordu. Sülâlesinin en son mümessili olan bu genç, III. Ağa Han unvanını taşıyan prens Kerimden başkası değildi. Gayet tatlı bir tebessümle genç kıza doğru eğilerek:

— Anuşka, meleğim, dedi, hükümdarlardan önce salondan çıkılmaz. Âdet böyledir. Acele etme!

Anuşka, şaşırır gibi oldu, hafifçe kızararak yerine oturdu:

— Peki Kerim, bilmiyordum, birşey daha öğrenmiş oldum.

Kerim Anuşkanın elini tuttu:

— Önemli değil, rahatımıza bakalım, dedi.

Çok ileride şemsiyeli bir masanın altına gizlenmiş olan Grace - Rainier çifti, gençlerin bu hareketlerini görmüşler, samimiyetle gülümsüyorlardı.

Salonun havası biraz daha samimî hale gelip balonlar ve kotyonlar havalarda dolaşmağa başladığı bir sırada, Kerim, Anuşkanın bir anlık dalgınlığından faydalanarak gizlice getirip bir köşede sakladığı bir şeyi masanın üzerinde duran çiçek vazosunun içine koyuverdi. Bu kum rengi bir güldü. Babasının Cannes'daki şatosunun bahçesinde hususi surette yetişen bir gül. Gülü görünce Anuşkanın gözleri yaşardı. Karşısında dünyanın en zengin adamlarından biri vardı. Ama ona çok kıymetli bir mücevher verse, bu kadar makbule geçmiyecekti. Bunu Kerim de biliyordu. Anuşkanın gözleri daldı. Kerimle ilk tanıştıkları günü hatırladı:

Saint Tropez'de, gene bir toplantıda çılgınca dansediyordu. Ça ça ça yapılırken, oyun icabı kavalyeler zaman zaman değişiyordu. Bir ara Anuşkanın karşısına, yakışıklı, ama mahçup bir genç düştü.

Havadan, sudan bahsederek ahbap oldular. Kerim, Anuşkanın ismini öğrenmek isteyince genç kız:

— Adım Anuşka fon Mehks'dir. Ailemi pek tanıyamıyacaksınız, dedi, ya siz kimsiniz?

Erkek şu cevabı verdi:

— Ben Kerim Aga Han'ım.

Anuşka pek mecmua okumadığı için Ağa Han'ın da, diğer tanınmış şahsiyetlerin de hiçbirinin resmini görmemişti. Kerimin şaka yaptığını zannederek:

— Ben de, dedi, Düşes Anastasya'nın torunu olurum.

Etraftan kendisine bakan gözlerin çoğaldığını, hele patronları olan Félix ve François'nın yanındaki gence saygıyla selâm verdiklerini görünce Anuşkanın aklı başına gelir gibi oldu. Çok geçmeden de gerçekten Kerimle tanışmış olduğunu anladı. O tarihte Anuşkanın en büyük arzusu Chanel veya Dior gibi bir müessesenin reklâmlarında manken olarak resim çektirebilmekti. Bu arzusundan söz arasında Kerim'e bahsetmiş olduğunu unutmuştu bile. İki gün sonra bu müesseselerden teklif alınca şaşırdı. Kerim çok hoşlandığı bu genç kızın arkasını bırakmadı. Nihayet ahbaplıkları ilerledi. Yavaş yavaş herkesin gözü önünde gezip flört etmeğe başladılar. Bir moda evinin müdürü olan babası Baron von Mehks'le görüştükten sonra Kerim'in aile hakkındaki fikri büsbütün müspet duruma girdi. Çok geçmeden Anuşka, Kerim için Casablancas gibi geçici bir macera olmaktan çok başka bir hale geldi.

İşte bir saniye içinde geçen günleri gözünün önüne getiren Anuşkanın, kum rengi gül üzerinde dalan yaşlı gözleri, Kerim'in avucunu sıkan eli ile tekrar sevgilisinin yüzüne döndü. Bu ne mükemmel bir insandı. Bir insan hem bu kadar meşhur ve zengin, bu derece mütevazı ve temiz kalbli olabilir miydi?

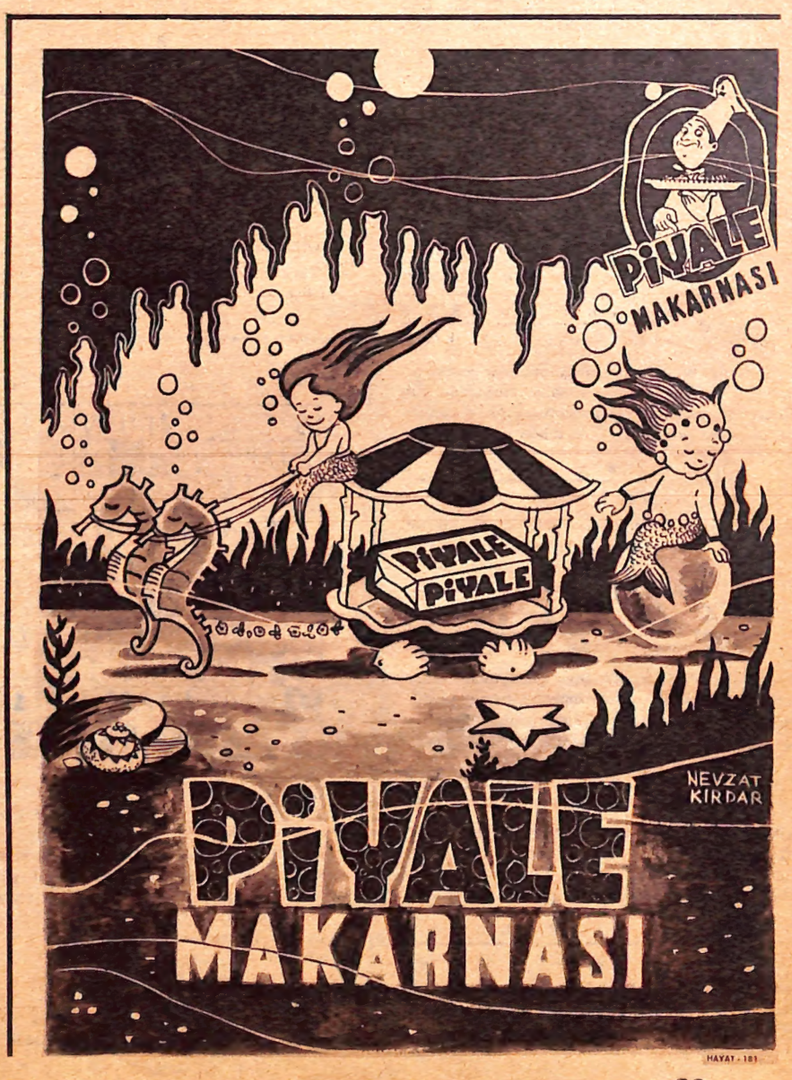

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

14 eylûlden 20 eylûle kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Geçen hafta başaramadığınız iş için şimdi yeniden teşebbüse girişebilirsiniz. Merkür gezegeni bu işinizi halletmeği vadediyor. Hem de netice istediğinizden çok daha mükemmel.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Sağlığınızda çok küçük bir aksama olmuş. Tesiri hâlâ devam ediyor. Ama çok kısa zamanda size hayli üzüntü olan bu aksaklık tamamen ortadan kalkacak. Şimdiden sevinebilirsiniz.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Hiç lüzumu olmıyan müdahaleleriniz yüzünden başkalarının işini de karıştırıyorsunuz. Bunların size de zararı dokunacağını hesaba katmalısınız. Fazla atılgan olmamağa çalışın.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Mars ve Satürn gezegenleri size çok mükemmel bir imkân hazırlıyorlar. Bu imkân sizi hem servete, hem şöhrete ulaştırabilir. Bütün zekânızı kullanın, gayet dikkatli davranın, yeter.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Yakında bir topluluğa katılacaksınız. Bu toplulukta bazı konuşmalar olacak. Sizinle ilgili ve şimdiye kadar haberiniz olmıyan bir maddi menfaati burada öğreneceksiniz.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÛL

Tuttuğunuz yol isabetli. Yıldızınız daima arkanızda olacak ve sizi destekliyecek. Cesaretinizi ve gayretinizi kaybetmeyin. Böyle devam ederseniz başarıya çok kısa bir zamanda ulaşırsınız.

TERAZİ BURCU
23 EYLÛL - 22 EKİM

Kötü itiyatlarınızın siz de farkındasınız. Bunlardan vazgeçemiyorsunuz, sonra halinizden şikâyet ediyorsunuz. Önce kendinizi ıslah etmeğe niyetlenin, bakın işler nasıl düzelecek.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Bugünlerde biraz ekonomi yapmanız gerekiyor. Maddi durumunuzu hiç hesaba katmadan düşüncesizce sarfiyat yapıyorsunuz. Bu sizi müşkül duruma sokabilir. Çok dikkatli olmalısınız.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

İş hayatınızda birkaç gün içinde küçük bir değişme bekleyiniz. Bu değişme çok cazip görünmiyecek, ama ilerde sizin için daha hayırlı olduğunu anlıyarak, çok memnun kalacaksınız.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Gönül işleriniz biraz karışmış görünüyor. Kabahatin sizde olduğunu unutmayın. İnsan sevdiklerine karşı fazla gururlu olmamalıdır. Biraz daha tevazu gösteriniz. Bunu yapmağa değer.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

İkizler Burcu şu günlerde size uğur getirebilir. Bu burca bağlı bazı dostlarınızdan ummadığınız kadar faydalanacaksınız. Aynı burçtan başka tanıdıklarınız varsa, onlardan da faydalanabilirsiniz.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Fazla iyimsersiniz. Yakınlarınızda sizin yükselmenizi istemiyen kimseler var. Bunlar gelişmenize engel olmak için bir hayli gayret sarfediyorlar. Dostunuzu, düşmanınızı dikkatle ayırınız.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Saraydan Bay Cihat'a:

Hayat Ansiklopedisini abone olanlara ikinci ciltten itibaren ciltli olarak göndereceğiz. 1. cilt ciltli olarak 50 liraya satılmaktadır. Fakat ikinci cilde abone olanlara gene ciltli olarak 40 liradan veriyoruz. Ciltler hep aynı renkte ve kalitededir. 70 lira gönderen okuyucularımıza 1. Ansiklopedi cildini hemen gönderiyoruz, ikinci cildi de cilt tamam olduğu zaman göndermek üzere abone kaydediyoruz.

■

Denizlîden R. Y. ye:

Mektubunuzda adres bulunmadığı için size cevap yazamadık. Size «Toy âşık» diyen kız arkadaşınıza «Kaldırım yosması» diye mukabele etmeniz doğru değil ama, bu derecede lâübali olan iki genç mahkemeye düşmemeli idi. Siz özür dileyiniz.

■

Çorumdan Bay Mehmet Akbıyık'a:

İmlâ lûgati kelimeyi ıstırap olarak almaktadır. Bugün bu kayda uymak en doğru bir harekettir. Belki ıztırap şeklinde okumak ve yazmak mümkün olabilir ama, hiçbir zaman ızdırap denemez. Çünkü kelime arap harflerinde tı harfiyle yazılırdı. Bunu d olarak okumak mümkün değildir.

■

İstanbuldan Bayan Aysel Mehtap'a :

Hukuk mahkemesine bir istida vererek isminizi değiştirebilirsiniz. Özer kelimesi öz ve er'den yapılmıştır. «Halis erkek, tam erkek» demektir.

■

Tarsustan Bay Tevfik Uçar'a:

Biz filimcilik şirketi kurmadık. Filimcilikle ilgimiz yoktur.

■

Ankaradan Bay Kerim Ay'a:

Türk Mezarında yatan Ertuğrul Beyin babası Süleyman Şahtır. Bunu son zamanlara kadar tarihlerimiz bu şekilde kaydetmiştir. Türk Mezarında yatan zatın Gündüzalp olduğunu yazan eski tarihçiler de vardır.

■

Ortaklardan M. Tanrıöver'e:

Türk artistlerinden zaman zaman bahsediyoruz. Gene bahsedeceğimiz tabiidir.

İstanbullu okuyucularımızdan İsmail Görgün Torino'da açılan ayakkabı sergisine yapmış olduğu üç çift kadın ayakkabısı ile iştirak etmiş ve birinciliği kazanmıştır. Stil, incelik ve zarafet bakımından ayakkabıları çok beğenen jüri üyeleri ayakkabı ustamızı İtalyan Ayakkabı Akademisi'ne âza yapmışlardır. Okuyucumuzun gönderdiği fotoğrafta İsmail Görgün sergideki Türk vitrininde teşhir olunan ayakkabıları önünde görülüyor.

İstanbuldan Bayan M. Güler'e:

Yaradılış şeklini değiştirmek mümkün değildir. Şişmanlamak, zayıflamak, hekimin tavsiye ve kontrolu altında mümkündür ama, vücudun yalnız bir kısmını zayıflatmak veya şişmanlatmak pek güçtür. Bacak inceliği irsî bir hal değilse, sabah ve akşam kuvvetli masajlar yapmalı, eğer bacak adaleleriniz yanmış, yani katılaşım toplanmış ise istirahatle, her gün banyo yapmakla yumuşatmalısınız. Biraz kilo almanız muhakkak bacaklarınıza tesir eder.

■

Ankaradan Bay G. A. ya:

Bir fakülte öğrencisi olduğunuza göre, muhitinizde niçin soğuk karşılandığınızı siz daha iyi anlıyabilirsiniz. Biz sizi tanımıyoruz. Yakın arkadaşlarınıza da bunun sebebini sorabilirsiniz.

Ankaradan N. Egeli'ye:

Çocuğunuzun resmi geldi. Sıradadır.

■

Ankaradan Bay Salâhattin Erten'e :

1942 senesi ocak ayının 7. günü çarşambaya raslar. Salâhattin «Dine salah, yani iyilik, doğruluk veren» anlamına gelir.

■

Gazlantepten Bay Yiğit Ayanlar'a:

Yeğeninizle birlikte resim göndermişsiniz. Fakat yeğeninizin ismini ve soyadını yazmamışsınız.

■

Adilcevazdan Bay Mustafa Menek'e:

Dersim harbi dediğiniz Şeyh Sait İsyanı Atatürkün sağlığında ve 1925 tarihinde olmuştur.

BİLMECE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	S	E	L	A	M	Ü	N	A	L	E	Y	K	Ü	M		T	İ	R	İ	T
2	E	N	A	L	A	■	A	B	A	■	A	İ	T	O	L	A	N	■	L	E
3	L	■	B	A	V	■	İ	■	E	Ş	■	Ü	R	E	M	E	K	■	M	■
4	İ	K	A	M	E	T	E	D	E	N	■	A	L	■	H	A	K	İ	K	İ
5	M	E	D	E	N	İ	■	E	M	İ	N	■	E	L	İ	M	■	R	■	Z
6	İ	N	A	T	■	A	Ş	■	İ	Ç	■	T	R	A	M	■	A	P	A	Ş
7	Y	■	■	L	A	■	A	İ	L	E	Y	İ	■	■	■	A	H	İ	Z	E
8	E	■	V	E	R	G	İ	L	E	R	■	Y	A	M	A	L	İ	K	■	K
9	■	M	A	R	M	A	R	İ	S	■	S	E	M	A	V	E	R	■	M	E
10	K	İ	N	■	A	R	■	K	■	P	İ	L	A	N	■	V	■	K	A	R

SOLDAN SAĞA: 1: Müslümanlar bu kelime ile selâm verirler — Papara. 2: Ekstra ekstra — En kalın kumaş — Birisine bağlı, birisinin malı bulunan — İlenin kısaltılmışı. 3: Üsküdar'ın bir semtinin halkından — Arkadaş — Yavrulama suretiyle çoğalmak. 4: Bir yerde geceli gündüzlü oturan — Kırmızı — Sahici. 5: Asrın icabatına uygun — Bir erkek adı — Acı ve ıstırap verici. 6: Eşekte ve keçide fazla bulunan bir huy — Yemek — Dışın aksi — Tersi malî sene başıdır — Avrupalı külhanbeyi. 7: Tahkir ünlemi — Diyapazonun verdiği ses — Familya ile beraber — Almaç. 8: Kamu hizmetlerine harcanmak üzere toplanan paralar — Elbise yırtıklarını kapatmak için hazırlanan parça. 9: Muğla'nın ilçesi — Çay pişirilen alet — Kuzu sesi. 10: Garez — Güzel sanat — Proje — Kışın yağar.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Üsküdar tarafındaki büyük kışla. 2: Adamakıllı anlamına gelen bir deyim — Nota. 3: Yemeği yapılan bir kır otu — Doğu illerimizden. 4: Belirtiler. 5: Farsça anne — Bir devletin sembolü olan şekil. 6: Bir yanardağ adı — Tren garajı. 7: Istırap ünlemi — Manzume yazan. 8: Anıt — Düğmenin yuvası. 9: Nota — Tersi kadın ismi. 10: Tersi keman yayına sürülür. 11: Kuru değil — Nota. 12: Bağlantı takısı — İğreti dikiş. 13: Buruşuklukları gidermek için ısıtılıp sürülen aletler — Kör. 14: Bir renk — Şırınga. 15: Kurşun, kalay karışımı — Şikâr. 16: Eksiksiz — Şule. 17: Öküzün eşi — Hayvan evi. 18: Gözkapaklarındaki koruyucu ve süsleyici kıllar. 19: Vilâyet — Çoğun aksi — Su. 20: Pancar veya kamıştan çıkarılan hiç kirlenmemiş tatlı madde.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	C	U	M	H	U	R	İ	Y	E	T	B	A	Y	R	A	M	İ	■	■	T
2	U	L	U	■	N	A	F	T	L	E	■	Y	A	R	I	Z	O	N	A	■
3	M	U	S	A	■	H	A	R	İ	K	A	■	İ	K	■	L	■	K	U	M
4	A	S	U	M	A	N	■	M	A	İ	L	E	Z	İ	Z	■	K	■	T	A
5	G	■	L	İ	S	E	L	İ	■	N	■	L	A	T	İ	■	L	O	K	U M
6	U	S	■	R	A	■	U	■	T	■	K	T	L	■	L	A	D	İ	K	■
7	N	E	M	■	L	A	T	İ	F	E	■	M	E	S	A	M	A	T	■	P
8	İ	R	E	M	E	K	■	N	A	Z	M	İ	■	A	L	A	M	A	N	A
9	■	A	Z	A	T	■	T	İ	M	E	■	E	N	A	L	A	■	A	R	A P
10	T	P	E	K	■	A	L	E	T	E	D	E	N	■	N	A	N	A	R	A

KARİKATÜR

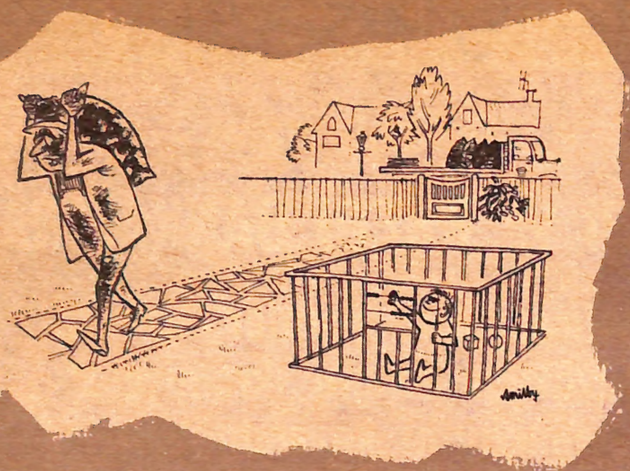

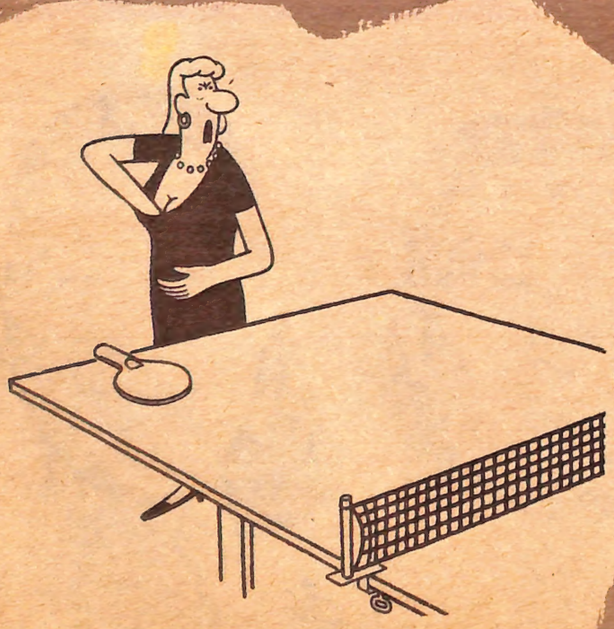

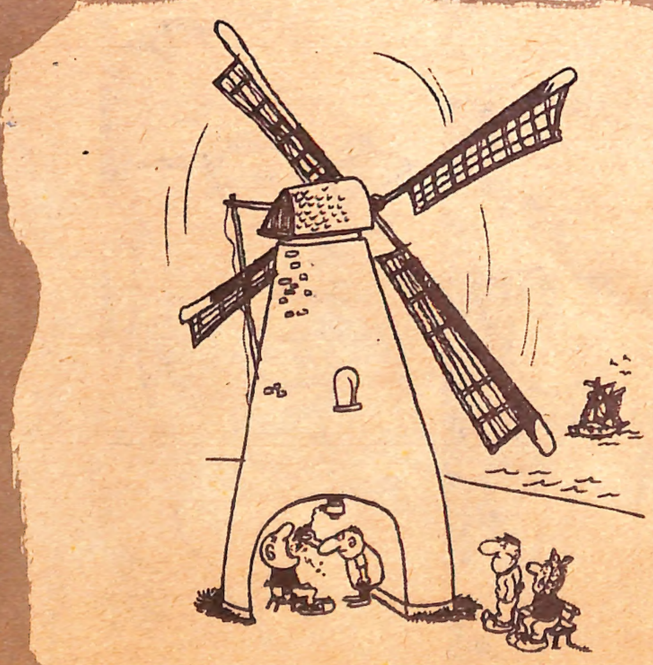

Sizin de yüzünüz gülebilir...

SEVİNÇ İÇİNDE!
İstanbuldan Strati Patronis bir Apartman Dairesi kazandı.

Devamlı olarak

YAPI VE KREDİ BANKASINA

yatıracağınız paralar size de büyük ve zengin ikramiyelerden birini kazandırabilir.

●

Yılın ikinci çekilişinde Apartman dairesi ve büyük para ikramiyesi kazananlardan bazıları

TALİHLİ BİR AİLE DAHA!
İzmirde Alsancak Şubesinde hesabı bulunan Recep Tahir de bir Apartman Dairesi kazanmıştır.

BÜYÜK PARA İKRAMİYESİ KAZANDILAR!
Solda: Ahmet Bıçakçı, Gemlik, 100.000 lira
Sağda: Nerses Ekmekçiyan, İstanbul, 50.000 lira

BİRER APARTMAN DAİRESİNE SAHİP OLDULAR!
Solda: Behar Haylm, Bahçekapı, İstanbul
Sağda: Muadil Güler, Beşiktaş, İstanbul

TBB - 1581 - 182